همشهری محله
مناطق ۴ • ۸ • ۱۳ • ۱۴ • ۱۵
پهنه شرقی
شهر تهران

دیدار با حسین چنگی
بازیگر پیشکسوت هم‌محله‌ای به مناسبت روز سینما

شکوه سینما دیروز و امروز

در سال‌های پیش «هنر هفتم»، برنامه تفریحی و دوستداشتنی مردم بودکه البته هنوز هم هست. هر روز عصر پیر و جوان برای رفع خستگی یا شاد کردن روحیه خود جلو سینماها صف می‌کشیدند... صفحه ۴

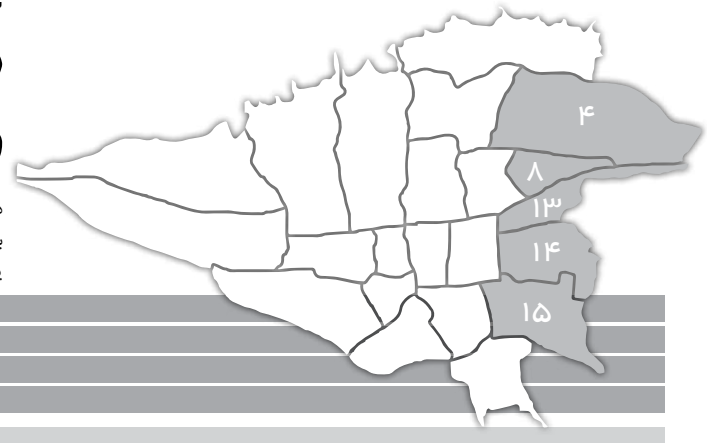

سه‌شنبه
۲۳ شهریور ۱۴۰۰
سال هفدهم/ شماره ۸۱۹
۱۶صفحه

قول مسئولان برای انتقال کارخانه سیمان عملی نشده و فعالیت‌های شبانه آن اهالی مشیریه را نگران کرده است

دود وعده‌های بی‌سرانجام در چشم شهروندان

صفحه ۸

عکس: امیر رستمی

خیریه «کوثر فدک»
به کمک نیازمندان شرق تهران آمده است

اندک اندک جمع شود...

حدود ۵ سال پیش در یکی از کوچه‌پسکوچه‌های شمال شرق تهران چند نفر از خیّران و معتمدان محله‌های کوهک، گرد هم آمده و برای کمک به نیازمندان آستین همت بالا زدند. آنها با راه‌اندازی خیریه «کوثر فدک» و جمع‌آوری سهم‌های کوچک مشارکتی از نیکوکاران محله، گام‌های بزرگی برای حل مشکلات خانواده‌های بی‌بضاعت برداشتند... صفحه ۶

قهرمان جهانی تکواندو که بیش از ۲۵۰ رزمی کار زبده تربیت کرده، از زندگی و اصول کارش می‌گوید

درس اول؛ آیین جوانمردی

قهرمانی که بارها روی سکوی افتخار ایستاده و برای کشورش مدال‌آوری کرده، حالا بیشتر وقت خود را به تربیت شاگردانی می‌پردازد که برخی از آنها از همین حالا برای کشور افتخارآفرینی می‌کنند. اطرافیانش می‌گویند در بین رزمی کارها به جوانمردی و عطوفت شهره و از نظر ورزشی سرآمد همه تکواندو کارهاست... صفحه ۱۴

با تبلیغات در همشهری محله
درست به هدف بزنید
۱۸۱۹
جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی
با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید
شرح در صفحه ۱۵

یادداشت

علی‌الله سلیمی
دبیر تحریریه

سهم شهروندان در توسعه شهر

در ماده ۱۴ قانون نوسازی و عمران شهری آمده، مؤدیانی که تا پایان هرسال عوارض مقرر در این قانون را نپردازند از آغاز سال بعد ملزم به پرداخت صدی نه زیان دیرکرد در سال به نسبت مدت تأخیر خواهند بود و شهرداری مکلف است پس از پایان۶ ماه اول سال بعد طبق مقررات ماده ۱۳ این قانون نسبت به استیفای مطالبات خود اقدام کند. ماده فوق فقط گوشه‌ای از قانون نوسازی و عمران شهری است. این قوانین صراحتاً حقوق شهرداری را در خصوص نوسازی بیان کرده و نحوه وصول این عوارض هم حاکی از آن است که شهرداری‌ها برای احقاق حقوق خود در بحث نوسازی تا چه حد می‌توانند از موضع قدرت وارد عمل شوند. اما از آنجا که ارتباط بین شهرداری و شهروندان ارتباطی است دوسویه و شأن و منزلت شهروندان هم فراتر از اعمال چنین اقداماتی است، بنابر این بهترین گزینه برای رعایت حقوق طرفین برقراری تعامل و همکاری دوطرفه بین شهرداری و شهروندان است. در سایه این تعاملات است که می‌توان طعم توسعه را چشید و شهر را به جایگاهی رساند که در شأن شهروندان فهیم آن باشد. گذشته از این آیا شهرداری می‌تواند برای ارائه خدمات خود به شهروندان هزینه نکند؟ اصلاً بدون منابع مالی ارائه خدمت از جانب کدام شخص یا سازمان یا نهادی میسر است؟ به راستی شهروندان در سبد هزینه سالانه خود چه مبلغی را برای شهرداری کنار می‌گذارند؟ در یک معادله ساده از مقایسه این هزینه با سایر هزینه‌ها چه نسبتی به دست می‌آید؟! این معادله زمانی جالب‌تر و قابل تأمل می‌شود که یک طرف معادله بهای خدماتی باشد که شهرداری به ازای هر خانوار در طول سال متحمل می‌شود. عوارضی که بسیاری از شهروندان باید در طول سال به شهرداری پرداخت کنند فقط همین عوارض ناچیز نوسازی است که متأسفانه برخی‌ها خیلی ساده از آن می‌گذرند! بدیهی است هرچه توان مالی شهرداری‌ها بالاتر باشد خدمات بیشتر و مطلوب‌تری می‌توانند به شهر و شهروندان ارائه دهند. موارد یاد شده به وضوح مقوله نوسازی و جایگاه آن در توسعه و پیشرفت شهر را تشریح کرده و جای هیچ تردیدی در پرداخت این عوارض برای شهروندان باقی نمی‌گذارد. بنابر این شایسته‌ترین و زیباترین اقدامی که می‌تواند منجر به استحکام و تقویت روابط بین شهرداری و شهروندان شود شناخت حقوق این دو نسبت به یکدیگر و رعایت این حقوق از جانب هر دو طرف است. بنابراین، اگر خواهان خدمت هستیم باید بهای آن را بپردازیم و بهای خدمات شهرداری پرداخت به موقع عوارض است که نهایتاً در همین شهر و برای خود شهروندان هزینه می‌شود.

تیتر یک

شناسایی نقاط ناایمن و بی‌دفاع شهری در منطقه ۸

شناسایی نقاط ناایمن محله‌های منطقه ۸ در دستور کار معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۸ قرار گرفته‌است. معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهردارمنطقه۸ دراین‌باره گفت: «مؤلفه‌هایی مانند توسعه نامتناسب شهری، طراحی نامتناسب، موضوع روشنایی معابر، گذرهای خلوت، فرم فضا، دسترسی به وسایل نقلیه عمومی و... از جمله شاخص‌های شناسایی شده در زمینه ناامنی است که رفع آنها در منطقه ۸ در دستور کار قرار گرفته است.» «محمد بنی‌حسن» ادامه داد: «وجود فضای بی‌دفاع شهری منجر به بروز مشکلات و ایجاد آسیب‌های اجتماعی شده و سلامت شهروندان را به خطر می‌اندازد. به همین سبب تلاش ما این است که فضای کالبدی منطقه را برای همه گروه‌ها به‌ویژه زنان و کودکان ایمن کنیم تا همگان با آرامش خاطر بتوانند ضمن حضور در شهر، فعالیت‌های اجتماعی خود را پیش ببرند.» او افزود: «از این‌رو برای سالم‌سازی محیط شهری، پیشگیری و کاهش آسیب‌های اجتماعی، کمک به افراد آسیب دیده و همچنین ایجاد امنیت برای خانواده‌ها، نقاط ناایمن و بی‌دفاع شهری در محله‌های منطقه با همکاری شهرداری نواحی شناسایی شده‌است.» او تأکیدکرد: «تاکنون ۲۰ نقطه از نقاط ناایمن در منطقه ۸ شناسایی شده و شناسایی محل‌های دیگر هم همچنان ادامه دارد. این میان بوستان تمدن از جمله نقاط ناایمن است که به پاتوق معتادان تبدیل شده بود اما اکنون ایمن شده‌است.» بنی حسن ادامه داد: «این بخش به فضای شن بازی برای کودکان تبدیل شده و همچنین باغی در محله زرکش وجود داشت که اکنون بوستان ترنج زندگی جای آن را گرفته است. همچنین بوستان یاسمن هم مجهز به دوربین مداربسته شده‌است. شهروندان می‌توانند با سامانه ۱۳۷ تماس بگیرند و نقاط ناایمن را اطلاع دهند تا در اسرع وقت مشکلات آنها برطرف شود.»

برپایی رقابت‌های ورزشی در بوستان‌های منطقه ۴

در آستانه هفته دفاع‌مقدس رقابت‌های ورزشی خانوادگی در بوستان‌های پلیس و بانوان برگزار می‌شود. رئیس اداره تربیت‌بدنی شهرداری منطقه۴ دراین‌باره گفت: «همزمان با شروع فصل پاییز و آغاز مهرماه برنامه‌های ورزشی متنوع و گسترده‌ای در محدوده منطقه۴ اجرا می‌شود که از جمله همایش پیاده‌روی، رقابت‌های ورزشی با محوریت تفریح‌های خانوادگی ورزشی است که با رعایت پروتکل‌های بهداشتی در بوستان پلیس اجرا خواهدشد.» «نادر گودرزی» ادامه داد: «همچنین با توجه به پیش رو بودن روز جهانی کودک در مهرماه برای گروه‌های سنی کودک و نوجوان برنامه‌های متنوعی از جمله جشنواره لی لی و بازی‌های کودکان، مسابقات فریزبی با حضور مادران و کودکان در بوستان مرضیه حدیدچی مدنظر قرار گرفته‌است.» به گفته رئیس اداره تربیت‌بدنی شهرداری منطقه۴ علاوه بر رقابت‌های حضوری، مسابقات ورزشی غیرحضوری هم از طریق فضای مجازی برگزار خواهد شد و جزئیات اجرای این برنامه‌ها در فضای مجازی به شهروندان اطلاع داده می‌شود.

اجرای«طرح نت» برای افزایش آمادگی محله‌ها

«طرح نت» با هدف افزایش آمادگی لازم برای مواجهه با پیامدهای ناشی از حوادث در منطقه۱۳ اجرا می‌شود. دبیر و جانشین شهردار در ستاد مدیریت بحران منطقه۱۳ احراز آمادگی لازم برای مواجهه با پیامدهای ناشی از حوادث در مدیریت بحران را ضروری دانست و گفت: «همزمان با اجرای طرح«نت» در منطقه ۱۳، تجهیزات امداد و نجات در پنج مرحله تعمیر و نگهداری شده و این طرح به‌صورت مستمر ادامه دارد.» «فرامرز اکبری» افزود: «طرح نت مخفف نگهداری و تعمیرات است که در این طرح، مجموعه برنامه‌ها و اقداماتی برای نگهداری تجهیزات در سطح قابل قبول از نظر عملیاتی یا بازگرداندن تجهیزات معیوب به چرخه استفاده و بهره‌برداری انجام شد.» او نتیجه طرح نت را ایجاد آمادگی، حفظ و استمرار قابلیت عملیاتی تجهیزات و افزایش عمر مفید تجهیزات دانست و ادامه داد: «تجهیزات امداد و نجات موجود در پایگاه‌های پشتیبانی مدیریت بحران منطقه مستمر پایش و رفع مشکل شده و فعالیت اتاق‌های دبیران بحران نواحی و فرمانده دوام محله رصد می‌شود.»

مشارکت شهروندان در نونواری نمای محله تاکسیرانی

شهروندان محله تاکسیرانی نمای منازل مسکونی و معابر را نونوار کردند. معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۱۴ دراین‌باره گفت: «از آنجا که بافت مسکونی شهرک گل‌های محله تاکسیرانی قدیمی بود و نمای فرسوده داشت و همین موضوع تأثیر نامطلوبی در منظر شهری گذاشته بود. به همین دلیل اهالی بعد از موضوع نگهداشت فضای سبز محله‌شان، موضوع زیباسازی نمای شهرک را مطرح کردند که با موافقت شهرداری مواجه شد.» «حسین شیخ سفلی» با بیان اینکه ایجاد نمای ظاهری چشمنواز در محیط‌های شهرکی و زندگی آپارتمان‌نشینی از مهم‌ترین الزامات زندگی شهری است ادامه داد: «برای هماهنگ کردن و جلب رضایت همسایگان، جلسه‌های متعددی با تیم تسهیلگری و مدیران بلوک ساختمان‌ها برگزار شد. شهروندان با تقبل هزینه خریداری رنگ، رضایت خود را اعلام و با همکاری هم نمای محدوده سکونت خود را زیباتر کردند.»

چهره

ساخت ایستگاه مترو در محله‌های مشیریه و مسعودیه

با جانمایی و تأمین زمین مناسب، ایستگاه مترو به جنوب‌شرق تهران می‌رسد. «وحیدرضا محمدی» شهردار منطقه ۱۵ دراین‌باره می‌گوید: «با توجه به عبور خط‌های ۸ و ۹ از این منطقه جلسه‌های متعددی با شرکت مترو برگزار و جانمایی پایانه مترو و ایستگاه عبوری از محله‌های مشیریه و مسعودیه را پیگیری می‌کنیم.» او ادامه می‌دهد: «پیشنهاداتی به شرکت مترو تهران به دلیل نبود خط مناسب مترو در این محدوده داده‌شده‌است تا با ایجاد ۴ ایستگاه در خط ۸ و ۴ ایستگاه در امتداد خط ۹ این منطقه، شهروندان نیز از خطوط مترو بهره‌مند شوند.» او می‌افزاید: «باتوجه به وجود اراضی مناسب، پیش‌بینی می‌شود شروع ساخت خط ۸ مترو به‌عنوان اولویت اول انجام شود و در فازهای بعدی اتصال خط‌های ۶ و ۷ مترو در محدوده این منطقه و اجرای عملیات خط ۹ پیگیری و انجام شود.» شهردار منطقه۱۵ با بیان اینکه دپوی خط ۸ در این منطقه است، می‌گوید: «۴۰ هکتار از اراضی مسعودیه در موقعیت مناسب شرق منطقه برای این کار در نظر گرفته شده‌است که امیدواریم عملیات اجرایی آن تا پایان سال انجام شود.»

میز خبر

ویژه برنامه تفریحی –ورزشی برای بانوان توان‌یاب

اجرای برنامه‌های تفریحی رقابتی برای بانوان توان‌یاب در ایام کرونا در دستور کار شهرداری قرار گرفته است. شهردار منطقه ۸ دراین‌باره گفت: «نیاز به ورزش و تأثیر آن در سلامت افراد توان‌یاب، بسیار بیشتر از سایر افراد احساس می‌شود، ورزش سبب حضور این قشر خاص در جامعه شده و آنان را از انزوا و رخوت رها و از طرفی برای این افراد نشاط جمعی فراهم می‌کند» «مسعود رنجبریان» ادامه داد: «با توجه به اهمیت این موضوع و از آنجا که افراد توان‌یاب در ایام کرونا به دلیل شیوع بیماری خانه‌نشین و کم تحرک شده‌اند، پویش دوشنبه‌های ورزشی ویژه‌برنامه تفریحی ورزشی را با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی در رشته‌های مختلف از جمله تنگه توپی، رینگ بال، تنیس روی میز، بدمینتون، دارت، پرتاب توپ در سبد و فریزبی تارگت برای این گروه برگزار می‌کنیم.» شهردار منطقه۸ تأکید کرد: «این برنامه تفریحی و ورزشی از روز دوشنبه ۱۵ شهریور ماه از ساعت ۱۰ تا ۱۲ در بوستان تمدن آغاز شده و تا مهر ماه ادامه دارد.»

پل‌های عابرپیاده منطقه۱۳ بهسازی می‌شود

روشنایی پل‌های عابرپیاده محدوده منطقه۱۳ تأمین و نواقص و مشکلات آنها با نصب کفپوش «اپوکسی» رفع می‌شود. شهردار منطقه با بیان اینکه حدود ۲۰ پل عابرپیاده در محدوده منطقه وجود دارد، گفت: «با توجه به مشکل یخ‌زدگی و خیس شدگی سطوح فلزی پل‌های عابرپیاده در ایام سرد سال و امکان بروز حادثه برای شهروندان، معاونت حمل‌ونقل وترافیک منطقه ضمن نیازسنجی و بررسی‌های لازم، عملیات نصب کفپوش اپوکسی بر روی پل‌های عابرپیاده را آغاز کرده‌است.» «مجتبی شکری» صرفه اقتصادی، مقاومت بالای متریال، عمر طولانی، نگهداشت آسان و حفظ بهداشت محیطی را از مزایای کفپوش اپوکسی دانست و افزود: «در این طرح سطوح پله‌ها و عرشه‌های پل‌های عابرپیاده منطقه۱۳ با مواد پوششی اپوکسی بازسازی و نوسازی می‌شود.» او ادامه داد: «پل‌های فاقد روشنایی با استفاده از لامپ‌های ال‌ای‌دی مجهز به قاب فلزی و نورپردازی می‌شوند. همچنین ضمن بازبینی پل‌های عابر مکانیزه و غیرمکانیزه در صورت داشتن معایب و مشکلات فنی رفع نقص می‌شود.»

مرمت معابر محله‌های مطهری و شوش

دو محور مهم بافت فرسوده در محدوده شهرداری ناحیه یک منطقه ۱۵ با اجرای نهر سرپوشیده، پیاده‌روسازی و تعریض و... بهسازی شد. شهردار ناحیه یک منطقه ۱۵ دراین‌باره گفت: «اجرای نهر سرپوشیده در خیابان یوسف کرد، حدفاصل اردستانی تا امید در محله مطهری و خیابان راستی سنگری حدفاصل منصور تا اردستانی به مجموع ۴۸۰متر طول انجام شد.» «مهدی‌استرابی» افزود: «این طرح با هدف جمع‌آوری و هدایت آب‌های سطحی، جلوگیری از آبگرفتگی احتمالی معابر در فصل بارندگی، رفع مشکلات زیست‌محیطی، بهداشتی، بوی نامطبوع و هدایت آب‌های سطحی بود.» او ادامه داد: «کانیوگذاری خیابان بنی طبا، کوچه برزگر در محله طیب و خیابان غلامی کوچه احمدی‌زاده در محله شوش هم به طول ۱۸۰متر اجرا شد. بهسازی محور سید جوادی در محله مینایی و پیاده‌روسازی و لوله‌گذاری و کانیو نیز در محدوده نیز انجام شده‌است.»

چه خبر از شهر؟

پویش «سلام برحسین(ع)» تا اربعین ادامه دارد

پویش فرهنگی «سلام بر حسین(ع) تشنه لب» در منطقه۱۴ درحال اجرا است و علاقه‌مندان تا اربعین فرصت پیوستن به این پویش را دارند. «شیوا زیودار» دبیر اجرایی «پویش سلام بر حسین(ع) تشنه لب» و رئیس خانه فرهنگ شکوفه دراین‌باره می‌گوید: «آب، یادآور کام‌های تشنه عاشوراییان شهید است و یکی از آداب دوستداشتنی سبک زندگی حسینی، یاد کردن از عطش حضرت امام حسین(ع)، هنگام نوشیدن آب گوارا است که ترویج این سنت نیکو می‌تواند ضمن تثبیت مهر در دل‌ها، موجب آرامش و سکون روحی شود.» او می‌افزاید: «از این‌رو شهروندان تا اربعین حسینی می‌توانند، فیلمی در ۳۰ ثانیه از نوشیدن آب کودکان به همراه سنت حسنه "سلام بر امام حسین(ع) تشنه لب" را تهیه و برای دبیرخانه پویش ارسال می‌کنند.» او ادامه می‌دهد: «آثار رسیده از شهروندان در صفحه مجازی امیدهای فردا به نشانی omidhayefarda@ باز نشر داده می‌شود و دبیرخانه پویش (فرهنگسرای خاوران)به ویدئوهای برگزیده نشان سلام بر حسین(ع) اهدا می‌کند.» به گفته دبیر اجرایی این پویش ویژه گروه سنی ۳تا ۱۴ سال است و شرکت‌کنندگان می‌توانند با دبیرخانه پویش مجازی "سلام برحسین(ع) تشنه لب" در خیابان پیروزی، خیابان شکوفه، خیابان شهید کاظمی، روبه‌روی بوستان گلزار در خانه فرهنگ شکوفه ارتباط بگیرند.

۲۸

هزارمترمربع از معابر ناحیه‌های سه‌گانه منطقه ۸ با استفاده از آسفالت پلیمری با هدف بازپیرایی محله‌ها، بهسازی و لکه‌گیری شده‌است.

۵۲۰۰

مترطول عملیات خطکشی محوری در خیابان امامت اجرا شده‌است.

۳۰

روضه خانگی در ماه‌های محرم و صفر از سوی خانه فرهنگ زیتون برگزار می‌شود. در این برنامه مراسم روضه‌خوانی در مشاعات ساختمان‌های مسکونی و همچنین فضاهای باز خانه‌ها انجام می‌شود.

۱۵

نقطه بی‌دفاع و ناامن منطقه ۴ برای تردد امن و آسان بانوان بهسازی و ایمن‌سازی شد. این معابر با افزایش روشنایی محیطی، اصلاح فیزیکی معابر، تغییر کاربری فضاهای متروک به فضاهای دارای کارکرد اجتماعی و فرهنگی و تفریحی، دیوارکشی و حصاربندی برای حضور و تردد بانوان بهسازی شد.

شورایاری

جاده تلو تاریک است

معبر پر تردد جاده تلو در محدوده شمال شرقی‌ترین محله منطقه۴ با مشکلات متعددی مواجه است و شهروندان از این وضعیت گله دارند. چراکه در کشاکش اختلاف میان دست‌اندرکاران نهادهایی چون اداره برق و شهرداری جاده تلو روشنایی ندارد و با تاریک شدن هوا تردد در این مسیر دشوار و غیرایمن می‌شود. «محسن حمزه‌پور» دبیر شورایاری محله حکیمیه با تأیید این موضوع می‌گوید: «ضلع جنوبی جاده تلو از چندی پیش با نصب تیر برق روشنایی دارد اما ضلع شمالی آنکه حدود ۵۰۰متر است، تاریک بوده و این موضوع منجر به مشکلات بسیاری از جمله تصادف رانندگی و.... شده‌است.» او می‌افزاید: »موضوع تاریکی معبر تلو را چند سال است از منطقه برق تهرانپارس و شهرداری پیگیری کرده‌ایم، اما تاکنون هیچ‌کدام زیر بار تأمین روشنایی این معبر نرفته و مسئولیت را به گردن دیگری سپرده‌اند.» دبیر شورایاری محله حکیمیه با ابراز نگرانی از وقوع حوادث رانندگی سنگین به خاطر تاریکی جاده تلو در شمال شرق پایتخت ادامه می‌دهد: «چند سال پیش پس از برگزاری جلسه‌ای که با حضور فرماندار و رئیسان اداره‌های منطقه داشتیم، اداره برق مکلف شد روشنایی جاده تلو را تأمین کند اما این موضوع هنوز اجرایی نشده‌است.»

خبر کوتاه

منطقه۴ دریچه مفقود شده در بزرگراه امام‌علی(ع) نصب شد. به گفته «مهرداد فصیحی» رئیس اداره ۱۳۷ شهرداری ناحیه۳ منطقه۴ برای حفظ ایمنی و سهولت در تردد وسایل نقلیه، دریچه مفقودشده در بزرگراه امام علی(ع) جنوب به شمال خروجی بزرگراه شهید همت غرب نصب شد.

منطقه ۸ طرح سه‌شنبه‌های بدون پسماند با آموزش کارکنان اصناف، کسبه، اداره‌ها و بانک‌های منطقه ۸ همچنان ادامه دارد. در این طرح آموزش‌گران اداره مدیریت پسماند ضمن آموزش، برای جمع‌آوری پسماند خشک کارتن پلاست اهدا می‌کنند.

منطقه۱۳ با توجه به نزدیک شدن به فصل پاییز و لزوم توجه ویژه در رسیدگی به وضعیت افراد بی‌خانمان، شهردار منطقه ۱۳ از وضعیت مددسرای شهید دوران بازدید و ضمن ارائه نظرات و دیدگاه‌های خود برای خدمت‌رسانی بهتر به افراد بی‌پناه تأکید کرد که هیچ فرد بی‌سرپناهی نباید دچار رنج و زحمت شود.

منطقه۱۴ اداره آموزش‌های شهروندی با هدف اشاعه فرهنگ آپارتمان‌نشینی مسابقه نقاشی کودکان با عنوان «حق همسایه خوردنی نیست» را برگزار می‌کند. علاقه‌مندان می‌توانند با موضوعاتی مثل استعمال دخانیات، شیرابه زباله در راه پله‌ها، نگهداری حیوانات تا پایان شهریور ماه نقاشی بکشند و برای اداره شهروندی ارسال کنند یا با شماره ۹۴۰۶۰۹۰۰ تماس بگیرند.

منطقه ۱۵ دوشنبه‌های ورزشی در بوستان شاهد محله ابوذر برگزار می‌شود. این برنامه با حضور ورزشکاران با هدف ترغیب شهروندان به ورزش و ایجاد نشاط همگانی هر هفته اجرا می‌شود.

دیدار با حسین چنگی بازیگر پیشکسوت هم‌محله‌ای به مناسبت روز سینما

شکوه سینما دیروز و امروز

مژگان مهرابی

در سال‌های پیش «هنر هفتم»، برنامه تفریحی و دوستداشتنی مردم بود که البته هنوز هم هست. هر روز عصر پیر و جوان برای رفع خستگی یا شاد کردن روحیه خود جلو سینماها صف می‌کشیدند تا بتوانند همراه رفقا یا خانواده فیلمی تماشا کنند. تعداد سینماها به نسبت جمعیت آنقدر بود که اگر کسی هر روز هم قصد دیدن فیلمی را داشت می‌توانست یکی از سینماهای شهر را انتخاب کند. ۱۵ ریال هزینه بلیت و به همان اندازه خرج تنقلات و ساندویچ‌شان می‌شد. حال در این میان اگر کسی مایه‌دار بود و دستش به دهانش می‌رسید از روی لطف و مرام بچه‌های محله را برای تماشای فیلم مهمان می‌کرد و همین می‌شد اوج خوشی آنها. با وجود سینما کمتر جوانی میل به رفتن قهوه‌خانه را داشت و سعی می‌کرد شادی‌اش را با دیدن یک فیلم رزمی یا هیجانی تکمیل کند. این دلبستگی به سینما و فیلم هنوز هم وجود دارد هر چند احتمالاً به دلیل حضور شبکه‌های آنلاین و اخیراً کرونا دیگر از صف برای سینما خبری نیست. به مناسبت روز سینما به سراغ «حسین چنگی» بازیگر قدیمی و هم‌محله‌ای رفتیم و در این‌باره با او گفت‌وگو کردیم.

بازیگر خوشرویی است؛ در بیشتر فیلم‌ها و سریال‌ها نقش مثبت بازی کرده است. «حسین چنگی» چهره ناآشنایی نیست. نقش بارز او در سریال آقای ساعتچی هنوز ورد زبان‌هاست. از دیدن مهمانش خیلی خوشحال می‌شود. هم خودش و هم همسرش. می‌گوید: «فکر می‌کردم دیگر فراموش شده‌ام اما با آمدن شما جان دوباره‌ای گرفتم.» نسبت به چند سال گذشته که در سریال‌ها بازی می‌کرد شکسته‌تر به نظر می‌رسد. گذشت زمان یا شاید هم دغدغه‌های روزگار رد فرتوتی را بر چهره‌اش نشانده است. حسین چنگی در آستانه ۷۰ سالگی است و به قول خودش مدت زیادی می‌شود که در فیلم یا سریالی بازی نکرده است. روزهای خود را با کار در مغازه بلورفروشی یا استراحت در خانه سپری می‌کند. او دلگیر از بی‌رونقی سینما، این مهم را آفتی برای فرهنگ و هنر ملی می‌دارند. می‌گوید: «از وقتی خیلی از مردم پی فضای مجازی رفته‌اند دیگر دیدن فیلم در سینما برایشان جذابیتی ندارد. دوران قدیم مردم برای تماشای فیلم صف می‌کشیدند. چه روزهای قشنگی بود. متأسفانه دیگر تکرار نمی‌شود.» او با افسوس از دوران گذشته یاد می‌کند و ادامه می‌دهد: «منطقه ۱۴ در بین دیگر مناطق شرق تهران بیشترین سینماها را داشت و حالا از ۸ سینمای این منطقه فقط سینماهای ناهید و میلاد فعال است و باقی به‌صورت متروکه در آمده‌اند. سینما الوند نخستین سینمایی بود که در میدان خراسان ساخته شد. بعد سینما شهوند بود. سینماها بسته به امکاناتی که داشتند درجه‌بندی شده بودند. سینما شهوند هم جز لوکس‌ترین سینماهای تهران به شمار می‌آمد. از امکانات بهتری برخودار بود. در میدان بروجردی سینما آسمان آبی قرار داشت که البته هنوز هم هست اما فعالیت ندارد. یادم می‌آید منوچهر صادق‌پور صاحبش بود که البته بازیگری هم می‌کرد.»

لذت دیدن فیلم همراه با تنقلات

چنگی همه سینماها و صاحبان آنها را می‌شناسند. سناریوی تک تک فیلم‌ها را هم خوب به خاطر دارد. می‌گوید: «سینما دریا و سینما ژاله دور میدان شهدا همیشه شلوغ بودند چون بر خیابان قرار داشتند و مردم زیاد می‌آمدند.» به گفته آقای بازیگر، فیلمسازی حالا دستخوش تحولاتی شده که فرهنگ سنتی و اصیل ایرانی را تحت شعاع قرار می‌دهد. او برای گفته‌اش دلیل می‌آورد: «در فضای سینماهای قدیم جوان‌ها احترام به والدین و مردانگی را یاد می‌گرفتند به‌طور مثال جوان شر و شوری که در محله دردسرسازی می‌کرد به محض اینکه مادرش حرفی می‌زد بی‌چون و چرا اطاعت می‌کرد. روابط محترمانه بود. اما حالا در فیلم‌ها این مهم کمتر دیده می‌شود.» او به دوران گذشته خود باز می‌گردد و از خاطرات آن روزها برای‌مان تعریف می‌کند: «آن موقع تفریح مردم سینما رفتن بود. به‌خصوص خوردن تنقلاتش. فیلم معمولاً ۲ ساعت طول می‌کشید. زمان تعویض حلقه فیلم چراغ‌ها روشن می‌شد و یک نفر در سالن می‌چرخید و ساندویچ و نوشابه و تخمه می‌فروخت. مردم هم می‌خریدند. خوردن ساندویچ از واجبات سینما رفتن بود. کمتر جوانی را می‌دیدی که پی دخانیات و قلیان کشیدن در قهوه‌خانه‌ها برود. بیشتر سرگرمی‌اش در سینما خلاصه می‌شد. خود من هم همین‌طور بودم. از بچگی علاقه زیادی به دیدن فیلم و سینما داشتم. از فیگور گرفتن هنرپیشه‌ها لذت می‌بردم. البته برای رفتن به سینما این‌طور نبود که هر زمان بخواهیم بتوانیم برویم هزینه بلیت را باید جور می‌کردیم. من پول توجیبی‌هایم را جمع می‌کردم. حتی صف سینماها هم برایم جذاب بود. مردم با هم صحبت می‌کردند. ارتباط اجتماعی برقرار بود. نه مثل الان.» همه خاطرات سینمایی چنگی به عکس‌هایی خلاصه می‌شود که او در گنجینه شخصی خود دارد. تعدادشان زیاد است. وقتی آلبوم‌ها را کنار هم می‌گذارد انگار حاصل ۷۰ سال عمرش را نشان می‌دهد. همین‌طور که آلبوم‌ها را ورق می‌زند تعریف می‌کند: «دوستی داشتم به نام رحمت شمس. خیلی با هم صمیمی بودیم. هر هفته سینما می‌رفتیم دور میدان خراسان ۳ تا سینما بود. سینما ساینا، سینما الوند و سینما شهوند. البته هنوز هستند اما مخروبه شده‌اند. بستگی داشت چه فیلمی دیده باشیم اگر هنرپیشه نقش اول لوطی بود و مرام پهلوانی داشت مثل او رفتار می‌کردیم اگر خلافکار بود با هم تمرین بزن بزن می‌کردیم. گاهی اوقات به دردسر هم کارمان می‌رسید. هرچه بود خوش بودیم.»

دایره مرگ

چنگی به جز بازیگری فیلمسازی هم کرده است. منتها در دوران نوجوانی. کارهایی که او انجام داده در نوع خود بی‌نظیر است. او می‌گوید: «کمی که بزرگ‌تر شدیم من و رحمت تصمیم گرفتیم خودمان فیلم بسازیم. یک دوربین سوپر هشت تهیه کردیم. داستان‌های واقعی را خودمان می‌ساختیم. رحمت دوست نداشت جلو دوربین برود. اما من چرا. معمولاً نقش اول را خودم بازی می‌کردم. باقی بچه‌های محله هم نقش‌های دیگر را عهده‌دار می‌شدند. داستان می‌نوشتیم و بازی می‌کردیم اما عیب دوربین‌های سوپر ۸ این بود که صدا نداشت. برای رفع این مشکل از ضبط صوت استفاده می‌کردیم. فیلم را روی پرده پخش می‌کردیم و بعد هم همزمان با تماشای فیلم صدایمان را ضبط می‌کردیم. این کارها را هم در کارگاه تولیدی یکی از بچه‌های محله انجام می‌دادیم. فیلم که آماده می‌شد بچه‌ها را خبر کرده و دور میدان غیائی پرده سفید نصب می‌کردیم. بعد هم فیلم را نمایش می‌دادیم. قدیمی‌های محله غیائی شاید این ماجراها را خوب به خاطر داشته باشند.» چنگی اسم فیلم‌ها را خوب به یاد دارد. دایره مرگ، مسلخ عشق، راز یک نامه و ده‌ها فیلم دیگر.

پای درس استاد زرین‌پور

تلاش او در فیلمسازی و علاقه‌اش به بازیگری دلایل مهمی است که چنگی برای شرکت در عرصه هنر عزمش را جزم کند. اما از آن جا که دوست داشته از مسیر درست وارد سینما شود، در نخستین قدم به سراغ بهمن زرین‌پور می‌رود و در کلاس‌های او ثبت‌نام می‌کند. باقی ماجرا را از زبان خودش می‌شنویم: «بعد از کلاس‌های استاد زرین‌پور، اصول بازیگری را از کاظم بلوچی و رسول نجفیان یاد گرفتم. از سال ۶۸ وارد سینما شدم. خیلی تئاتر بازی نکردم. برای سینما هم از سکانس‌های کوچک شروع کردم. اهل بلند پروازی نبودم. بعد هم به رادیو رفتم و با منوچهر نوذری، منوچهر آذری، رضا عبدی و جاویدنیا آشنا شدم. خیلی چیزها از آنها یاد رفتم. بیشتر کار طنز انجام دادم.»او سال ۷۱ در فیلمی به نام آذرخش و به کارگردانی «احمدرضا درویش» بازی کرد. بعد از آن در سریال‌های آوای فاخته و عطر گل یاس بازی کرده است. اما به گفته خودش فیلمی که روی او تأثیر زیادی گذاشته، فیلم کوچه و موزه است به کارگردانی کاظم بلوچی. او می‌گوید: «سریال آقای ساعتچی را خیلی دوست داشتم. نخستین باری بود که در ماه رمضان سریال پخش می‌شد. نقش آقا مرتضی را بازی می‌کردم. این سریال نقش تربیتی برای کودکان و نوجوانان داشت.»

خانه چنگی در اختیار تیم فیلمبرداری

اما خانه چنگی، بارها محل فیلمبرداری و اجرای لوکیشن‌های فیلم و سریال شده است. کارگردان‌هایی که با او کار کرده‌اند گواه این ادعا هستند. جویای این ماجرا می‌شوم و آقای بازیگر پاسخ می‌دهد: «خانه‌ام قبلا ویلایی بود. فضای مطلوبی برای فیلمبرداری داشت. یکبار یکی از کارگردان‌ها برای اجرای فیلمبرداری با فردی قرارداد بسته بود که بتواند در خانه او لوکیشن اجرا کند. اما در آخرین لحظه صاحب خانه منصرف شده بود. او مستاصل مانده بود چه کند. گفتم خانه من را ببینید اگر دوست داشتید اینجا فیلمبرداری کنید. آمدند و دیدند و پسند هم کردند. کار فیلم که تمام شد. کارگردان دیگری آمد و پیشنهاد داد. خلاصه یکی یکی زیاد شدند. آخرین بار هم آقای صدرعاملی درخواست کرد. اما مشکل اینجا بود که بعد از پایان فیلمبرداری باید کلا خانه را نظافت می‌کردیم. خیلی سخت بود. کم‌کم این موضوع را منتفی کردم.» او عمر و جوانی‌اش را برای سینما گذاشته و چیزی که در دوران سالخوردگی نصیبش شده، مرور خاطرات با دیدن عکس‌هایی است که جمع‌آوری کرده است. کاری که این روزها اغلب پیشکسوتان سینما تجربه می‌کنند و دلخوشند به یک احوالپرسی ساده من و شما.

سینما ماندانا

سینما ماندانا از جمله سینما ها ی قدیمی تهران و تنها سینمای منطقه ۱۳است. قدمتی در حدود ۶۰ سال دارد. تا پیش از سال ۵۷ از رونق بالایی برخوردار بود اما بعد از پیروزی انقلاب برای مدتی هم تعطیل شد. تا اینکه فریدون ایرانپور و هوشنگ بهرامی مالکان سینما، آن را به فردی «محمد قاصد اشرفی» واگذار کردند. اشرفی هم در سال ۸۲ تغییراتی در سینما به وجود آورد و یک سالن آن را به ۳ سالن افزایش داد. حالا این مکان فرهنگی، یکی از بهترین سینماهای تهران است که در کنار اکران فیلم، سالن اجرای تئاتر هم دارد.

سینما ناهید

زمان ساخت سینما ناهید به سال ۱۳۵۰ برمی‌گردد. این سینما درجه کیفی ممتاز دارد و در ابتدای خیابان شکوفه قرار دارد. این سینما به دلیل قرار گرفتن پرت بودن خیلی شلوغ نیست. فرسودگی از یک سو و بی‌اقبالی شهروندان از سوی دیگر باعث شد حتی برای مدتی هم تعطیل شود، اما بعد از آن توسط مؤسسه سینما شهر در سال ۱۳۸۸ باسازی و دوباره مورد بهره‌برداری قرار گرفت. سینما ناهید دارای یک سالن است و ۴۳۰ نفر ظرفیت دارد.

سینما میلاد

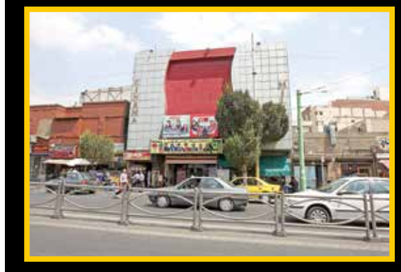

سینما ژاله سابق از سینماهای قدیمی تهران به شمار می‌آید. این سینما در سال ۱۳۲۰ در میدان شهدا (ژاله سابق) ساخته شد و از جمله مکان‌های پر رفت‌وآمد آن زمان به شمار می‌آمد. سینما میلاد مساحتی بالغ بر ۸۰۰مترمربع دارد و دارای ۲ طبقه است. از آن جا که بیشتر تماشاگران این سینما، مردان مجرد بودند مدیریت سینما برای رفاه خانواده‌ها با نصب نوشته‌ای روی در ورودی، حضور مردان مجرد در روزهای تعطیل و شنبه‌ها را ممنوع اعلام کرده است.»

سینما شاهد

سینما شاهد، یکی از سینماهای منطقه ۸ است که پیش از پیروزی انقلاب با نام‌های موناکو و آتوسا شناخته می‌شد و سپس به شاهد تغییر نام داد. این مکان تفریحی در سال ۱۳۵۳ و در تقاطع خیابان‌های سبلان و شهید مدنی ساخته شد. سینما شاهد با مساحتی بالغ بر ۷۰۰مترمربع و ۳ سالن شیدا، شقایق و شاهد ۴۸۲ نفر ظرفیت دارد. از آن جا که در محله پر رفت‌وآمد نظام‌آباد واقع شده شهروندان زیادی از مناطق ۸ و ۷ برای تماشای فیلم به اینجا می‌آیند. در حال حاضر «علی اشتری» مدیریت سینما را برعهده دارد.

تاریخچه ورود سینما به ایران

۲۱ شهریور ماه روز ملی سینماست. هنری دوستداشتنی و پر طرفدار که کمتر کسی را می‌توان یافت علاقه‌ای به آن نداشته باشد. ورودش به ایران به سال ۱۲۷۹ برمی‌گردد. یعنی زمانی که مظفرالدین شاه از تهران به اروپا سفر کرد و در آن جا با سینما آشنا شد. حتی در سفرنامه مبارکه مظفرالدین شاه آمده است که روز یکشنبه هفدهم تیر ۱۲۷۹ به اتفاق میرزا ابراهیم خان عکاس‌باشی به تماشای دستگاه سینمافتوگراف و لانترن ماژیک رفته است. (که البته شاه این دوربین را اشتباهاً سینموفتوگراف نامیده است.) این حادثه درست پنج سال پس از رواج اختراع برادران لومیر در پاریس رخ داد. «داریوش شهبازی» تاریخ‌شناس می‌گوید: «بعد از بازگشت به ایران نخستین دستگاه فیلمبرداری و نمایش فیلم را تهیه و با خود به ایران آورد. این در حالی بود که نخستین گام برای عمومی شدن سینما به‌وسیله میرزا ابراهیم خان صحاف‌باشی برداشته شد. وی در سفر تجاری شش ماهه خود در خرداد ۱۲۷۶خورشیدی با سینماتوگراف آشنا شد و پروژکتور نمایش را با خود به ایران آورد و اقدام به نمایش فیلم کرد. با ایجاد سینما در تهران، نخستین فیلم بلند صامت ایرانی، «آبی و رابی» توسط اوگانیاسن جلو دوربین رفت. بعد از آن عبدالحسین سپنتا و اردشیر ایرانی فیلم دختر لُر نخستین فیلم ناطق ایرانی را ساختند.»در دهه ۱۳۱۰ فیلم‌هایی که به نمایش درمی‌آمد بیشتر آمریکایی، فرانسوی، آلمانی، روسی و مصری بودند. در سال ۱۳۲۵نخستین فیلم خارجی با دوبله فارسی به نمایش گذاشته شد، که باعث شدفعالیت‌های فیلمسازی شتاب بیشتری گیرد و جان تازه‌ای یابد.» او ادامه می‌دهد: «با سپری شدن سال‌های رکود جنگ جهانی دوم پس از ۱۳۲۷ سینمای ایران بار دیگر کوشش‌هایی را آغاز کرد و صاحب تولیداتی شد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی با اینکه برخی گمان می‌کردند با برقراری جمهوری‌اسلامی فعالیت سینما دچار اختلال شود، هرچند از ادامه کار دفتر کمپانی‌های خارجی در اول سال ۱۳۵۸جلوگیری شد اما با فرمان امام(ره) سینما با نگاهی تازه به کار خود ادامه داد.» بعد از سال ۱۳۶۰ مجموعه امور سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و صنفی سینما تحت نظارت دولت قرار گرفت. در سال‌های بعد هم به رغم مشکلاتی که این سینما داشت اما این صنف توانست به خوبی به کار خود ادامه دهد و از سینماهای تأثیرگذار جهان شود.

خیریه «کوثر فدک» به کمک نیازمندان شرق تهران آمده است

اندک اندک جمع شود...

پریسا نوری

حدود ۵ سال پیش در یکی از کوچه‌پسکوچه‌های شمال شرق تهران چند نفر از خیّران و معتمدان محله‌های کوهک، گرد هم آمده و برای کمک به نیازمندان آستین همت بالا زدند. آنها با راه‌اندازی خیریه «کوثر فدک» و جمع‌آوری سهم‌های کوچک مشارکتی از نیکوکاران محله، گام‌های بزرگی برای حل مشکلات خانواده‌های بی‌بضاعت برداشتند. روایت شکل‌گیری و فعالیت‌های این خیریه را با «مسعود اکرمی» از خیّران محله کوهک و یکی از بانیان آن مرورمی کنیم.

خیّران پای کار آمدند

تا سال ۹۵ «کوثر فدک» نام صندوق قرض‌الحسنه‌ای بود که بیش از یک دهه از فعالیتش می‌گذشت و در این مدت می‌کوشید با پرداخت وام‌های بدون بهره‌در تأمین هزینه‌های ازدواج، خرید وسایل منزل، پرداخت شهریه دانشجویان و... به اهالی کمک می‌کرد. اما در اواخر سال ۹۵ نیکوکاران و بانیان صندوق به دلیل شرایط اقتصادی جامعه بیش از گذشته پای کارآمدند و در کنار صندوق قرض‌الحسنه، مؤسسه خیریه‌ای به همین نام راه انداختند. اکرمی درباره چرایی شکل‌گیری خیریه می‌گوید: «فعالیت صندوق کوثر فقط پرداخت وام قرض‌الحسنه بود و گاهی هم که برای یک کار خیربانی وجود داشت، واسطه می‌شدیم برای کمک به نیازمندان. مثلاً معمولاً در شب‌عید یا هنگام شروع مدارس، پوشاک و نوشت‌افزار و بسته‌های ارزاق از طرف خیّران می‌رسید و ما با توجه به شناختی که از مراجعان و متقاضیان نیازمند داشتیم، بین آنها توزیع می‌کردیم؛ ولی بعد از مدتی متوجه شدیم که تعداد مراجعان صندوق که درخواست کمک بلاعوض دارند، زیاد شده است و کمک‌های‌گاه به‌گاه جوابگو نیست برای همین تصمیم گرفتیم، خیریه «کوثر فدک» را راه‌اندازی کنیم.»

تنوع در ارائه خدمات

فعالیت خیریه کوثر متنوع است و همه موارد از تهیه جهیزیه، ودیعه مسکن، سبد کالا، دارو و درمان، غذای گرم و... را شامل می‌شود. اکرمی می‌گوید: «ما در فضای مجازی یک گروه از خیّران و معتمدان محله داریم که افراد نیازمند را شناسایی و به ما معرفی می‌کنند. کمک‌های ما هم موردی است مثلاً به یک خانواده برای تأمین ودیعه مسکن کمک می‌کنیم، برای یک خانواده که معلول جسمی و حرکتی دارد، ویلچر تهیه می‌کنیم، به یک خانواده در بحث دارو و درمان کمک می‌کنیم و... یعنی به این شکل نیست که هر ماه مبلغ مشخصی به خانواده‌ها پرداخت کنیم تا از کار و فعالیت باز بمانند.» او ادامه می‌دهد: «البته استثناهایی هم داریم مثلاً حدود ۲۰ خانواده درکوهسار و شمیران‌نو داریم سرپرست آنها به دلیل بیماری یا پیری نمی‌توانند کار کنند، هزینه‌های ماهانه‌شان تأمین می‌شود.» او ادامه می‌دهد: «برای کمک‌های موردی که مبالغشان زیاد است، سهم‌های ۲۵ هزار تومانی تعیین کرده‌ایم، مثلاً ۱۰ میلیون تومان ودیعه مسکن یک خانواده نیازمند را به ۴۰۰ سهم ۲۵ هزار تومانی تبدیل می‌کنیم که هریک از خیّران بنا به استطاعتشان یک یا چند سهم را پرداخت می‌کنند تا کل پول جور شود.»

افزایش کمک‌های خیرخواهانه در دوره کرونا

بانی خیریه کوثر معتقد است لطف خدا و شفافیت در خدمت‌رسانی باعث شده چراغ خیریه حتی در کسادی اقتصادی این روزها و آشفته بازار کرونا هم روشن بماند و هر روز تعداد خیّران بیشتر شود. او در این‌باره می‌گوید: «ما شرح درخواست‌ها و کمک‌های ضروری برای رسیدگی به نیازمندان را در گروه خیّران و معتمدان اعلام می‌کنیم. وقتی کالا یا مبلغ مورد نیاز تأمین شد و کار انجام شد، اسناد و عکس‌های آن را در گروه منتشر می‌کنیم. در واقع خیّران را در روند کار قرارمی دهیم تا خیالشان راحت باشد.» او ادامه می‌دهد: «درست است که به خاطر کرونا خیلی‌ها بیکار شدند و مشکلات مردم بیشتر شده، اما در عوض تعداد خیّران و نیکوکاران هم افزایش داشته است. در واقع با وجودی که خیلی از کاسبان مغازه‌شان تعطیل بود و به معنای واقعی کارشان خوابیده بود اما از کمک کردن دریغ نداشتند. این نشان می‌دهد که ما مردم بسیار مهربان و نوعدوستی داریم و وجود این آدم‌های مهربان باعث می‌شود که ما هم احساس خستگی نکنیم و به ادامه کار دلگرم شویم.»

توزیع ۵۰۰ قوطی شیر خشک

در گوشه دفتر خیریه یک ردیف شیرخشک تا سقف چیده شده است. اکرمی توضیح می‌دهد که تهیه شیر خشک برای کودکان خانواده‌های نیازمند هم از جمله طرح‌هایی است که به تازگی اجرا می‌شود. او می‌گوید: «هر سال در روزی که به نام حضرت علی‌اصغر منسوب شده، عده‌ای از خیّران، شیر کاکائو یا شیر گرم توزیع می‌کنند که با توجه به شیوع کرونا این کار از سال گذشته امکان‌پذیر نبود، برای همین تصمیم گرفتیم هزینه این کار را برای خرید شیر خشک صرف کنیم.» او ادامه می‌دهد: «سال گذشته ۵۰۰ قوطی شیر خشک خریدیم و با اطلاع‌رسانی بین سایر خیریه‌های فعال در نقاط مختلف تهران، بین خانواده‌های نیازمندی که کودک شیرخوار دارند توزیع کردیم. امسال هم با وجودی که دو برابر مبلغ پارسال پول جمع شد اما چون قیمت شیر خشک دو برابر شده بود، باز هم ۵۰۰ قوطی شیر خریدیم و توزیع کردیم.»

متقاضیان وام قرض‌الحسنه بخوانند

صندوق قرض‌الحسنه کوثر که پایه تشکیل خیریه است از سال ۸۷ شروع به کار کرده است. این صندوق به متقاضیان وام تحصیلی، وام ازدواج، کمک هزینه تعمیر منزل و خودرو و... پرداخت می‌کند. شرط دریافت وام افتتاح حساب به مبلغ ۱۰۰ هزار تومان و مبلغ آن از ۲ تا ۸ میلیون تومان است. متقاضیان می‌توانند روزهای زوج از ساعت ۱۸ تا ۲۰ به دفتر این صندوق در میدان رسالت، خیابان سلمان طرقی، روبه‌روی بانک صادرات، طبقه همکف آموزشگاه مراجعه کنند.

تهیه ودیعه مسکن

خانواده ابراهیمی یکی از دهها خانواده‌ای هستند که با حمایت خیریه کوثر فدک، باری از دوششان برداشته شده است. مادر خانواده در این‌باره می‌گوید: «همسرم از یک سال پیش به خاطر مصدومیت از کار افتاده و توان پرداخت اجاره خانه را نداشت. صاحبخانه بعد از چند ماه حکم تخلیه گرفت و اثاثیه‌مان را در کوچه گذاشت. یکی از اهالی ما را به این خیریه معرفی کرد. وقتی از طرف خیریه آمدند اثاث ما را به یک زیرزمین منتقل کردند و بعد از چند روز برایمان یک خانه در محله شمیران‌نو اجاره کردند و پول پیش خانه را خودشان پرداخت کردند.» اکرمی در این‌باره توضیح می‌دهد: «برای حل مشکل خانواده ابراهیمی یک خانه با ودیعه ۱۵ میلیون تومانی پیدا کردیم و در گروه خیّران درخواست ۶۰۰ سهم ۲۵ تومانی مطرح کردیم. خوشبختانه بعد از چند روز پول جور شد و قولنامه را نوشتیم.»

جهیزیه زهرا، هدیه امام رضا(ع)

«زهرا» هم عروس جوانی است که به تازگی با جهیزیه اهدایی خیریه کوثر به سر خانه و زندگی‌اش رفته است. او در این‌باره می‌گوید: «۲ سال بود عقد کرده بودیم ولی پدرم نمی‌توانست برایم جهیزیه بخرد. تا اینکه یکی از آشناها مقداری اثاثیه دست دوم برایم تهیه کرد. با وجودی که یخچال دستگیره نداشت و اجاق گاز هم چندان سالم نبود، اما باز هم راضی و خوشحال بودم. تا اینکه قبل از عروسی از طرف خیریه کوثر یک وانت پر از اسباب اثاثیه نو برای جهیزیه برایمان ارسال شد.» حرفش که به اینجا می‌رسد اشک شوق در چشمانش جمع شده و ادامه می‌دهد: «راستش من به اثاثیه دسته دوم هم راضی شده بودم و اصلاً باورم نمی‌شد صاحب وسایل نو می‌شوم. شبی که فهمیدم قرار است جهیزیه نو به خانه‌مان بفرستند از خوشحالی خوابم نمی‌برد و همه‌اش باعث و بانی‌اش را دعا می‌کردم.»بانی خیریه کوثر درباره جهیزیه اهدایی زهرا این‌طور می‌گوید: «وقتی با خبر شدیم این دختر‌جوان قرار است زندگی‌اش را با اثاثیه کهنه شروع کند، تصمیم گرفتیم هر طور شده اسباب نو تهیه کنیم، تا اینکه یکی از خیّران محله تماس گرفت و گفت «یک جهیزیه کامل آماده اهدا است، اگر نیازمند می‌شناسید بگویید کپی عقدنامه و شناسنامه بیاورند و جهیزیه را تحویل بگیرند.» این اتفاق مدتی پیش و همزمان با میلاد امام رضا(ع) افتاد و ما فکر می‌کنیم هدیه آقا امام رضا به زهرا بوده است.»

به من می‌گفتند سلطان تکنیک

پروانه بهرام‌نژاد

خاک کشتی را خورده و پشت خیلی‌ها را به زمین زده و روی سکوهای قهرمانی جهان و کشور ایستاده است. حالا مدتی است با بیماری دست و پنجه نرم می‌کند و از تشک کشتی و مربیگری دور شده اما هنوز حسرت آن روزها را می‌خورد و پیگیر مسابقات ملی کشتی کشورمان است. پهلوان «محمد بزم‌آور» متولد سال ۱۳۳۳ تهران و از پیشکسوتان تیم‌ملی کشتی آزاد است و خیلی‌ها از او به‌عنوان یکی از فنی‌ترین و ماهرترین کشتی‌گیران سبک وزن جهان در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ میلادی یاد می‌کنند که با تکنیک‌های فنی حریفانش را روی تشک ناکام می‌گذاشت. همراه با «سعید بزم‌آور» فرزند ارشد این پهلوان، گریزی زدیم به آن سال‌ها و مروری بر خاطرات و فعالیت‌های این پیشکسوت داشته‌ایم.

محمد بزم‌آور
تولد: ۱۳۳۳
محل تولد: تهران
ویژگی: قهرمان سابق کشتی جهان و مربی کشتی

پهلوان محمد بزم‌آور روزگاری میان مردم و ورزشکاران به اجرای فنون خاص کشتی شهرت داشته است

پهلوان بزم‌آور، بزرگ‌شده شرق تهران است و اکنون در محله صفا زندگی می‌کند. او ۴ فرزند دارد وفنون کشتی را به‌صورت تجربی از خانواده‌اش فرا گرفته است. استاد تکنیک کشتی از آن روزها یاد می‌کند و شمرده شمرده می‌گوید: «برادرم کشتی‌گیر و با «عبدالله موحد» بسیار رفیق بود. وقتی او را می‌دید، خیلی تحویل می‌گرفت و من هم نوجوان بودم و می‌خواستم بدانم او چه کار کرده که برای برادرم این‌قدر عزیز است. خنده‌اش می‌گیرد و ادامه می‌دهد: «فهمیدم عبدالله موحد قهرمان کشتی است و من که آن زمان ۱۵ـ۱۶ سال داشتم تصمیم گرفتم قهرمان جهان شوم و دنبال کشتی رفتم تا رکورد آقای موحد را بزنم اما روزگار با من بد تا کرد. مربی که نداشتم اولش یواشکی و بدون آنکه خانواده‌ام بدانند ورزش می‌کردم.» پسر پهلوان بزم‌آور در تکمیل صحبت‌های پدر یادآوری می‌کند: «پدرم فرزند آخر خانواده‌ای پرجمعیت بود که پدرش را خیلی زود از دست داده و در شرایط سختی بزرگ شده است و با کمترین امکانات تلاش و بارها برایمان تعریف کرده که خانواده‌اش مخالف سرسخت کشتی گرفتنش بودند و پنهانی از برادرش کشتی را دنبال کرده تا وقتی که مقام قهرمانی استانی را به دست آورده و عکسش در روزنامه چاپ شده است، آنها از فعالیت ورزشی او مطلع می‌شوند.»

ورزش در بوستان‌ها

به دلیل شرایط شیوع ویروس کرونا، با پهلوان «محمد بزم‌آور» و پسرش در بوستان خیام دیدار داشتیم. او وسایل ورزشی نصب شده در بوستان را نشان می‌دهد و معتقد است: «این دستگاه‌ها برای استفاده بچه‌های آماتور خوب است و قطعاً نصب دستگاه‌های ورزشی در محیط عمومی و در دسترس همه در واقع آوردن امکانات ورزشی در باشگاه‌ها به سطح دم دستی و در محله‌ها و همگانی کردن آن است چون برای استفاده از آنها نیازی به ثبت‌نام در باشگاه و محدود شدن در یک زمان و مکان مشخص نیست و هر فرد هر وقت فرصت پیدا کند می‌تواند با حضور در بوستان نزدیک خانه‌اش تمرین کند. خیلی از کودکان و نوجوانان می‌توانند اینجا ورزش کنند و چه بسا همین دستگاه‌ها می‌تواند پایه‌گذار خیلی از موفقیت‌های ورزشی افراد در آینده باشد.»

از تهران تا لوزان

ادامه دادن این مسیر پر فراز و نشیب برای پهلوان بزم‌آور آسان نبوده و پسرش تعریف می‌کند: «استعداد پدرم پس از آشنایی با «فرج‌الله‌غفوریان» از بزرگان کشتی کشف می‌شود و کم‌کم مراحل را از محله تا کشور یکی یکی طی می‌کند تا وارد تیم‌ملی می‌شود. در چند مسابقه جهانی شرکت می‌کند. او برای نخستین بار در مسابقه‌های کشتی آزاد قهرمانی جهان در سال ۱۹۷۷ در لوزان سوئیس به عضویت تیم‌ملی کشتی آزاد ایران در وزن ۴۸کیلوگرم درآمده که با ناداوری به مقام چهارم جهان نایل شد. سال بعد در پیکارهای جهانی سال ۱۹۷۸ مکزیکوسیتی به مدال برنز وزن۴۸کیلوگرم دست یافت درحالی‌که مدالش طلا بود و به خاطر مسائل سیاسی آن دوران، مدال برنز گرفت. در روزنامه‌ها نوشتند «طلایی که برنز شد.» او همچنین در مسابقه‌های جهانی ادمونتون کانادا برای تیم‌ملی کشتی و مقام گرفت. در جام تفلیس یکی از معتبرترین جام‌ها مدال طلا به دست آورد. اما باتوجه وقوع انقلاب اسلامی، شرایط کشور تغییر و پدرم ازدواج کرد و از فضا دور شد اما تا دهه ۱۳۸۰ در باشگاه‌های مختلف مثل استقلال تهران، ناشنوایان، شفق تهران، رودهن و زنجان مربی کشتی بود که دچار بیماری شد.»

کشتی مهارتی برای نجات زندگی

اخبار کشتی را رصد می‌کند و پسرانش برنامه‌های کشتی ملی را به او یادآوری می‌کنند و خاطرات تلخ و شیرین آن دوران برایش زنده می‌شود اما پهلوان بزم‌آور معتقد است: «خاطرات آن دوران با غم و غصه برایم توأم بوده و جز ناراحتی و ناکامی دستاوردی نداشته‌است. در سرم رویای قهرمانی داشتم. اما افسوس.» صحبت که به اینجا می‌رسد، پسرش ادامه می‌دهد: «پدر من یک قهرمان و پهلوان واقعی است. او در واقع بعد از فوت پدرش برای نجات زندگی خانوادگی‌شان ورزش می‌کرده تا از مسیر کشتی بتواند به جایی برسد و زندگی خانواده‌اش را سرپرستی کند. او در هر مسابقه به نوعی با سرنوشت کشتی گرفته‌است اما شانس با او یار نبوده‌است.» بزم‌آور کشتی‌گیر تکنیکی معروف بوده و به او «سلطان تکنیک کشتی» می‌گفتند. او می‌گوید: «من مربی نداشتم. پدر و برادرم کشتی‌گیر بودند، من هم دنبال راه آنها می‌رفتم و به‌صورت تجربی یاد گرفتم. اما خیلی فنی بودم.» پسر صحبت‌های پهلوان بزم‌آور را تکمیل می‌کند و می‌افزاید: «پدرم کلیشه‌ای کشتی نمی‌گرفت. آن‌طور نبود یکسری فن بلد باشد، همان را انجام دهند. روش خلاقانه را پیش می‌گرفت. در حال مبارزه و در موقعیت تصمیم می‌گرفت که از چه فنی استفاده کند. حتی متناسب با گارد حریف خودش حرکت می‌ساخت که اینها ناشی از هوش بالای او بوده‌است.»

سرمایه‌های ملی را غنیمت بدانید

خیلی آرام و محجوب است و دلش نمی‌خواهد از ناملایمت‌های روزگار دم بزند اما می‌تواند هر آنچه در توان و به یاد دارد در اختیار نسل جدید قرار دهد. پهلوان بزم‌آور می‌گوید: «همیشه در حاشیه بودم و نمی‌خواستم وارد باندبازی شود. تا جایی که توانستم مربیگری کردم. به نظر من هر قهرمانی پهلوان نیست. پهلوان بایدمنش پهلوانی داشته و نظربلند باشد. پهلوانان واقعی آقا تختی و امام خمینی(ره) بودند که می‌خواستند دست فقرا را بگیرند.» پسرش تأکید می‌کند: «پیشکسوتان میراث‌دار و آبروی ورزش ایران و سرمایه ملی هستند که باید آنها را غنیمت بدانند و از دانش آنها بهره‌ببرند. آنچه در ذهن پدر من و امثال او وجود دارد و جوانان تشنه یادگیری آن هستند، می‌تواند بسیار گره‌گشا باشد. به نظر من متولیان ورزش باید از پیشکسوتان و تجربیاتشان استفاده کنند. البته سال گذشته آقای «علیرضا دبیر» از فدراسیون کشتی، پدرم را در مراسم تجلیل از پیشکسوتان دعوت و از او تجلیل کرد که ما خوشحال شدیم چون یاد کردن از قدیمی‌ها از شاخصه‌های پهلوانی است و اینکه پیشکسوتان ما که روزی عکسشان روی جلد مجله و روزنامه‌ها بود، بدانند فراموش نشده‌اند این یادکردن‌ها می‌تواند بسیار امیدبخش باشد که جای تشکر دارد. کاش این به یک رویه در ورزش ما تبدیل شود تا جوانان بدانند با پیری به گوشه زمین فرستاده نمی‌شوند و به محاق نمی‌روند.»

قول مسئولان برای انتقال کارخانه سیمان عملی نشده و فعالیت‌های شبانه آن اهالی مشیریه را نگران کرده است

دود وعده‌های بی‌سرانجام در چشم شهروندان

سارا جعفرزاده

اگر گذرتان به بزرگراه امام رضا (ع) افتاده باشد حتما در بخش جنوبی این بزرگراه دود سفیدی را در سمت کوه‌های بی بی شهربانو مشاهده کرده اید. این دود سفید ناشی از فعالیت کارخانه سیمان است که کارشناسان می گویند میزان آلایندگی بالایی دارد و چندین سال است اهالی جنوب شرق به ویژه ساکنان محله‌های مشیریه و رضویه را با مشکلات زیادی از جمله در بخش سلامت و خاصه تنفسی مواجه کرده است. در دوره‌های مختلف مدیریت شهری پایتخت، تعدای از اعضای شورای شهر بازدیدهایی از این کارخانه آلاینده داشته‌اند و وعده‌هایی برای انتقال آن به خارج از تهران و بافت مسکونی توسط این افراد داده شده که تا کنون نتیجه چندانی نداشته است. بنا به گفته اهالی، حتی سیستم‌های فیلتراسیون این کارخانه هم فعال نیستند تا حداقل از میزان آلایندگی کاسته شود. با این شرایط، این روزها فعالیت شبانه این کارخانه بیش از پیش باعث نارضایتی وگله‌مندی اهالی محله مشیریه شده است.

کارخانه سیمان تهران در جنوب محله مشیریه واقع شده و در سال‌های اخیر فعالیت این مرکز صنعتی مشکلاتی را برای ساکنان این محدوده ایجاد کرده است. با توجه به این که از سال گذشته و با عبور بزرگراه شهید نجفی رستگار مشیریه به دو بخش شمالی و جنوبی تقسیم شده و دست اهالی جنوبی محله از بیشتر خدمات بخش شمالی کوتاه است، وجود این کارخانه در بخش جنوبی مشکلات پیشین را برجسته تر کرده است.

کارخانه سیمان مشیریه حدود ۶۰ سال پیش در بیرون بافت مسکونی آغاز به کار کرده، اما با توسعه شهرنشینی در این بخش از پایتخت و ساخت و سازهای جدید در پیرامون این کارخانه، بسیاری از واحدهای آن طی سال‌های اخیر تعطیل شده اما در این میان همچنان برخی از کوره‌های این کارخانه فعال هستند.

در سال‌های گذشته بسیاری از اعضای شورای شهر و مسئولان سازمان حفاظت از محیط زیست از این کارخانه و شرایط محله مشیریه بازدید داشته‌اند و وعده‌هایی برای انتقال کارخانه داده شده اما هنوز نتیجه مطلوبی در پی نداشته است .

گزارش میدانی خبرنگار همشهری نشان می‌دهد این روزها کارخانه سیمان علاوه بر فعالیت روزانه، شب هنگام هم فعال است و آلایندگی درست در ساعات ابتدایی صبح یعنی حدود ۲ بامداد که محله سوت و کور است و رهگذری وجود ندارد به وضوح مشاهده می‌شود. به ویژه مواقعی که کوره‌ها شروع به فعالیت می‌کنند و آلایندگی به میزان بالایی می‌رسد.

البته اکثر اهالی محله متوجه فعالیت شبانه کارخانه سیمان شده‌اند اما افرادی که هم غافل مانده‌اند، صبح هنگام از گرد و غبار روی شیشه خودروهای پارک شده در اطراف کارخانه سیمان متوجه می‌شوند که شب گذشته کوره‌های کارخانه فعالیت داشته اند.

> کارخانه سیمان مشیریه حدود ۶۰ سال پیش در بیرون بافت مسکونی آغاز به کار کرده این کارخانه در حالی به فعالیت خود ادامه می‌دهد که طبق وعده مسئولان آن قرار بود تا پایان سال ۹۴ آلودگی و گرد و غبار به وسیله فیلترهای مخصوص کنترل شود. این وعده تاکنون محقق نشده و آلودگی همچنان در این محله همچنان پیشتاز است.

وعده‌های عمل نشده و مشکلات تازه

در حال حاضر کارخانه سیمان درهمسایگی بافت های مسکونی محله مشیریه فعال است و خبری از انتقال آن به خارج از شهر نیست و محدودیتی هم در میزان تولید سیمان این کارخانه وجود ندارد. در سال های گذشته مسئولان کارخانه اعلام کردند در هفته فقط سه روز سیمان تولید می شود، در حالی که بنا به شهادت اهالی محله این موضوع صحت ندارد. آلایندگی این کارخانه نه تنها اهالی مشیریه بلکه اهالی محله‌های کیانشهر، رضویه، شهرک شهید بروجردی را هم گله مند کرده و راه گریزی برای آنها نیست. کافی است باد ملایمی بوزد تا گرد و غبار حاصل از دپوی شن و ماسه در معدن مجاور کارخانه سیمان چنان فضا را پر کند که چشم چشم را نبیند. «مژده حافظی» یکی از اهالی محله مشیریه می گوید کنترل آلودگی این کارخانه کار دشواری نیست و فقط کافی است مسئولان به وعده‌های خود عمل کنند. او در این‌باره می‌گوید: «این کارخانه در حالی به فعالیت خود ادامه می‌دهد که طبق وعده مسئولان آن قرار بود تا پایان سال ۹۴ آلودگی و گرد و غبار به وسیله فیلترهای مخصوص کنترل شود. این وعده تاکنون محقق نشده و آلودگی همچنان در این محله همچنان پیشتاز است.» او می گوید بیشتر اهالی محله های مشیریه و رضویه طی سال‌های گذشته به خاطر ترس از ابتلا به بیماری‌های تنفسی از محله مهاجرت کرده‌اند و این بسیار نامعقول است که برخی از اهالی محله را ترک کنند اما همچنان یک کارخانه آلاینده به کار خود ادامه بدهد.»

محمد صالحی
دبیر شورایاری محله مشیریه

شب ها آرامش نداریم

موضوع آلایندگی کارخانه سیمان مربوط به امروز و دیروز نیست. سال‌هاست این کارخانه با قدمت دیرینه خود به چالشی برای سلامت شهروندان و محیط زیست تبدیل شده است. «محمد صالحی» دبیر شورایاری محله مشیریه معتقد است کارخانه سیمان به عنوان یکی از مشکلات اساسی منطقه شناخته می‌شود. او می‌گوید: «این کارخانه وضعیت بدی برای محله حتی منطقه ایجاد کرده و آرامش روانی و حتی سلامت جسمی اهالی محله مشیریه را نشانه رفته است. در حال حاضر حتی اهالی محله شب هنگام هم آرامش ندارند و باید نظاره گر فعالیت شبانه کارخانه سیمان باشند. در روزهای اخیر این کارخانه از ساعت ۲ شب به بعد فعالیت خود را آغاز می‌کند و دود سفید و آلاینده فضای محله را پر می‌کند. البته از آلودگی صوتی معادن سنگی که مجاور این کارخانه فعالیت می‌کنند هم نمی‌توان غافل شد. در واقع اهالی توسط یک شهرک صنعتی کوچک از جمله کارخانه سیمان، معادن سنگ و شن احاطه شده‌اند و کسی برای این مشکل راه حل سازنده‌ای ارائه نمی‌کند.»

اوج آلایندگی در ساعت اوج مصرف برق

ایمان حسینی
ساکن محله مشیریه

یکی از نکاتی که اهالی محله مشیریه به آن واقف هستند و نظرات بسیاری درباره آن مطرح می‌کنند، اوج آلایندگی کارخانه سیمان در زمان اوج مصرف برق است. «ایمان حسینی» یکی از کارشناسان اداره برق و ساکن محله مشیریه در این باره می‌گوید: «عصر هنگام و حدود ساعت ۸ تا ۱۰ شب که مصرف برق به اوج خود می‌رسد دود غلیظی در محله مشیریه می پیچد. در واقع با افزایش میزان مصرف برق، قسمتی از برق کارخانه سیمان قطع شده و همین موضوع باعث می‌شود بخشی از سیستم کارخانه از کاربیفتد و فیلترها خاموش شوند. در این حالت فن‌ها روشن هستند و تمام ذرات بدون هیچ گونه فیلتری در هوا پخش می‌شود. بارها هنگام آمدن از محل کار به خانه در ساعات اوج مصرف شاهد پخش دود غلیظ و گرد و غبار بسیار بوده‌ام. متاسفانه در این سال‌ها مسئولان شهرداری، سازمان محیط زیست و مسئولان شورای شهر فقط قول‌هایی در خصوص انتقال کارخانه سیمان داده‌اند که هیچ کدام عملی نشده است.»

فیلتراسیون صورت نگرفته است

عده ای از مسئولان حوزه محیط زیست و شورای شهر معتقدند انتقال کارخانه سیمان به خارج از شهر نیازمند ایجاد زیر ساخت است و نباید شتاب‌زده صورت بگیرد. این درحالی است که با وجود چنین شرایطی، آنها معتقدند این کارخانه باید فیلتراسیون را در دستور کار قرار دهد تا از میزان آلایندگی و ذرات معلق ناشی از انتشار دود آن به میزان قابل توجهی کاسته شود. در این میان، مسئولان کارخانه سیمان می‌گویند فیلتراسیون را به مرحله اجرا رسانده‌اند اما اهالی نظر دیگری دارند.

«محمد شکری» یکی از اهالی محله رضویه در این باره اظهار نظر می‌کند و می‌گوید: «چند سال است که مسئولان کارخانه سیمان می‌گویند طرح فیلتراسیون را اجرا می‌کنند اما باید بگویم که اجرای این طرح نفعی برای اهالی محله نداشته و ذره‌ای از میزان آلودگی کم نشده است. در واقع باید بگوییم که فیلتراسیون صرفه اقتصادی برای مسئولان کارخانه ندارد. در بهار سال ۹۴ مسئولان کارخانه سیمان قول دادند کوره‌های کارخانه تا پایان سال استاندارد سازی شود اما چنین نشد شاهد این ادعا هم دود سفیدی است که به دفعات در محله های مشیریه و رضویه دیده می شود.»

محمد شکری
ساکن محله رضویه

سهم معدن سنگ در آلودگی هوای مشیریه

دیوار سمت راست کارخانه سیمان را که به سمت بالا برویم با معدن سنگ کارخانه سیمان مواجه می‌شویم که در قسمت جلوی آن فضای گودال مانندی دیده می‌شود و درون آن دپوهای سنگ و خاک ایجاد شده است. البته تعدادی از خودروهای کارخانه سیمان هم در اینجا دیده می‌شوند. ناگفته نماند در این میان سنگ شکن‌هایی که در این قسمت فعالیت می‌کنند علاوه بر آلودگی صوتی، باعث ایجاد آلودگی زیست محیطی هم می‌شوند. چند سال پیش یکی از اعضای شورای شهر تهران اظهار کرده بود که منکر آلایندگی کارخانه سیمان نمی‌شود اما فعالیت سنگ شکن‌های اطراف کارخانه هم در انتشار آلودگی در محله‌های اطراف نقش بسزایی دارد. «تیکان ترابی» یکی از اهالی محله مشیریه در این‌باره می‌گوید: «زندگی در مشیریه سخت شده است. تصور کنید هر روز با آلودگی کارخانه سیمان از خواب بیدار می‌شویم و همیشه محله با دود سفیدی احاطه می‌شود. انگار نه انگار در گوشه ای از پایتخت زندگی می‌کنیم. برخی از اوقات صدای سنگ شکن‌ها به قدری زیاد است که خواب را از چشمانمان می‌گیرد. آلودگی هم که بماند به حدی است که جرئت نداریم در محله قدم بزنیم چون هنوز چند قدم برنداشته‌ایم از دود ناشی از فعالیت کارخانه به سرفه می‌افتیم.»

پیگیری‌ها نتیجه مطلوب نداده است

در سال ۹۵ کارخانه سیمان مشیریه در فهرست خروج صنایع آلاینده قرار گرفت. این درحالی بود که در فروردین ماه سال ۹۴ «احمد مسجد جامعی» عضو سابق شورای شهر به بازدید از کارخانه سیمان در محله مشیریه پرداخت و نکاتی را در خصوص آلایندگی این کارخانه مطرح کرد. «از ۴کوره این کارخانه تنها یک کوره از لحاظ خروجی گرد و غبار به وسیله فیلترهای کنترل کننده در وضعیت استاندارد قرار دارد» در این بازدید مسئولان کارخانه قول دادند تا پایان تیر ماه سال ۹۴ مابقی کوره‌ها را هم استاندارد سازی کنند که این اقدام به صورت کامل انجام نشد چون همچنان اهالی شاهد خروج دود خاکستری از برخی کوره‌ها بودند. از طرفی مسئولان اداره حفاظت از محیط زیست شهر ری فرسودگی، قدمت بالا، فعالیت و سابقه را از دلایل آلایندگی بخشی از کارخانه سیمان می‌دانند که شامل ۲۰ درصد از ظرفیت کارخانه است. در سال ۹۵ مجددا اعضای شورای شهر به ویژه رئیس کمیسیون محیط زیست بازدیدی از این کارخانه و تاکید بر محدودیت میزان تولید سیمان در این کارخانه و انتقال این واحد آلاینده به خارج از شهر داشتند. گزارش‌های همشهری محله در این سال‌ها چه به صورت مکتوب و چه به صورت تصویری گواه بی نتیجه ماندن وعده‌های داده شده است. از طرفی در سال گذشته «زهرا صدراعظم نوری» رئیس سابق کمیسیون محیط زیست شورای شهر در گزارشی تصویری به ضرورت فیلتراسیون در کارخانه سیمان اشاره و تاکید کرد. عده ای از مسئولان هم کاشت گونه‌های گیاهی مختلف در محوطه کارخانه سیمان را مطرح کردند. کارخانه سیمان تهران ۴۱۳ هکتار مساحت دارد که ۲۱۶ هکتار آن فضای سبز است و بنا به گفته مسئولان کارخانه بیش از ۱۰۰ نوع گونه گیاهی در آن وجود دارد که به نظر می رسد به تنهایی در کاهش آلودگی کارخانه موثر نیست. با این حال کارخانه سیمان همچنان به فعالیت خود در این سال‌ها ادامه داده و اکنون به معضل دائمی جنوب شرق تهران به ویژه محله‌های مشیریه و رضویه تبدیل شده است.

روزگاری خانواده‌های دل‌نگران اینجا صف می‌کشیدند

داستان چهارراه تلفنخانه

سارا جعفرزاده

کمتر کسی در شرق تهران چهارراه تلفنخانه را نمی‌شناسد، این چهارراه در ضلع جنوبی میدان هفت‌حوض (نبوت امروزی) قرار دارد و به لحاظ تقسیم‌بندی بخشی از محله مدائن به حساب می‌آید و در واقع، چهارراه تلفنخانه با خیابان شهید ثانی تداخل دارد. از گذشته اهالی محله مدائن این چهارراه را با نام تلفنخانه می‌شناسند و تاکنون هم این نام حفظ شده و در میان اهالی رایج است. درست در ضلع شمال خیابان شهید ثانی در سمت راست مرکز تلفن نبوت قرار داد که تأسیس آن به سال ۱۳۳۰ شمسی یعنی همان زمان که محله نارمک برای سکونت فرهنگیان آموزش و پرورش ساخته شد برمی‌گردد. با توجه به اینکه تا قبل از آن اهالی دسترسی به تلفن نداشتند، از ایجاد چنین مکانی خوشحال بودند و در نهایت به دلیل وجود این مخابرات در این چهارراه، نام آن را چهارراه تلفنخانه گذاشتند. نام اولیه ساختمانی که در این چهارراه ساخته شد تلفنخانه بود و به مرور زمان به مخابرات و امروزه به مرکز تلفن نبوت تغییر نام داده است. به محله مدائن رفتیم تا بیشتر در خصوص تاریخچه این محله بدانیم.

تا قبل از اینکه مخابرات یا به قول قدیمی‌ترها تلفنخانه در محله مدائن ساخته شود، اهالی چهارراه تلفنخانه فعلی را به نام چهارراه پاسگاه می‌شناختند. «اسماعیل حجت» یکی از ساکنان خیابان مدائن که حدود ۴۰ سال است در این محله سکونت دارد، در خصوص نام قبلی چهارراه تلفنخانه می‌گوید: «از پدر خود شنیده بودم که چهارراه تلفنخانه از ابتدا به همین نام نبوده و چون پاسگاه نارمک در میدان هفت‌حوض قرار داشت و نخستین چهارراه بعد از میدان به سمت جنوب همین چهارراه فعلی(تلفنخانه) بوده میان اهالی به چهارراه پاسگاه معروف بوده و اگر کسی مهمانی از شهرستان یا نقاط مختلف تهران داشت، نشانی چهارراه پاسگاه را به او می‌داد و در نهایت آن مهمان در چهارراه پاسگاه به انتظار میزبان می‌ایستاد تا در نهایت میزبان او را به خانه می‌برد. به گفته اهالی قدیمی، بعد از اینکه مخابرات در این چهارراه ساخته شد، نام تلفنخانه بر سر زبان‌ها افتاد.» او ادامه می‌دهد: «تا جایی که خاطرم هست تا همین ۴۰ سال پیش نارمک و خیابان‌های اطراف آن خاکی بود و اکثر خانه‌ها یک طبقه یا دو طبقه به‌صورت ویلایی بود اما حالا دیگر خبری از آن خانه‌های یک طبقه نیست و جایش را ساختمان‌های بلند و مجتمع‌های مسکونی گرفته است.»

جویای حال فرزندان مسافر

پروین صادقی
ساکن محله

امکانات شهری در ۵۰ سال گذشته به گونه‌ای نبود که هر خانه و خانواده‌ای دسترسی به تلفن داشته باشند. در واقع فقط در برخی محله‌های کوچک یک یا دو خانواده تلفن داشتند و در محله‌های مدائن و نارمک هم شرایط به همین صورت بود. بیشتر خانواده‌ها دسترسی به تلفن نداشتند و برای برقراری ارتباط با اقوام و آشنایان به تلفنخانه مراجعه می‌کردند.

«پروین صادقی» یکی از ساکنان محله که حدود ۵۰ سال است در محله مدائن سکونت دارد، معتقد است تلفنخانه روزگاری پاتوق پدر و مادرهای نگران بود. او در توضیح این گفته خود می‌افزاید: «آن قدیم‌ها طوری نبود که همه در خانه خودشان تلفن داشته باشند. خاطرم هست یکی از همسایه‌های ما فرزندش را برای ادامه تحصیل به خارج فرستاده بود و در طول هفته از من درخواست می‌کرد با او به تلفنخانه بروم. به تلفنخانه که می‌رفتیم باید مدتی منتظر می‌ماندیم تا اپراتور خط را بگیرد و بعد وارد کابینی برای مکالمه با تلفن می‌شدیم. تمام این مواردی که تعریف می‌کنم انگار یک فیلم سینمایی است که دیگر هیچ‌وقت برایمان تکرار نشد. چه پدر و مادرهایی که برای خبر گرفتن از حال فرزندشان هر روز به این تلفنخانه می‌آمدند. برخی از آنها دیگر در قید حیات نیستند. ساختمان تلفنخانه نمای سیمانی داشت و بعدها تغییراتی در شکل ظاهری آن به وجود آمد.»

حفظ اصالت تلفنخانه

چهارراه تلفنخانه را که حدود ۵۰۰ قدم به سمت خیابان مدائن برویم، به میوه‌فروشی قدیمی محله می‌رسیم که جزو نخستین مغازه‌های این محله است و قدمت آن به ۵۰ سال قبل می‌رسد.

سعید جان پرازی
صاحب میوه‌فروشی

«سعید جان پرازی» صاحب این میوه‌فروشی است که می‌گوید این مغازه را از پدرش به یادگار دارد. او درخصوص تغییرات چهارراه تلفنخانه می‌گوید: «از کودکی در این محله بزرگ شده‌ام و اکنون که ۴۰ سال دارم سخت است تصور کنم محله دیگری را برای زندگی انتخاب کنم. این مغازه را از پدرم به یادگار دارم و پدرم در خاطراتش اشاره می‌کرد که روزگاری خیابان ۴۶ متری ثانی که تلفنخانه در ضلع شمال آن قرار دارد، سراسر خاکی بوده و اهالی همیشه از قنات آب شرب خود را تأمین می‌کردند و در واقع کودکی پدرم هم در این خیابان‌های خاکی سپری شده بود. چهارراه تلفنخانه از زمان کودکی من تا به امروز تغییرات کوچکی کرده است. نمای ساختمان تلفنخانه تغییر کرده و نوسازی شده و به مرور زمان نام آن از تلفنخانه به مخابرات و بعدها مرکز تلفن تغییر کرده اما نکته جالب اینکه اهالی همچنان این چهارراه را تلفنخانه می‌نامند و می‌شناسند و در واقع اصالت آن را حفظ کرده‌اند. تصور می‌کنم حتی اگر نام این چهارراه تغییر کند، باز هم اهالی آن را به همین نام می‌شناسند.»

کوچه قنات در چند قدمی تلفنخانه

عادل خداپناه
کاسب قدیمی محله

در سال‌های نه چندان دور منطقه ۸ یا بهتر است بگوییم نارمک به دلیل وجود مسیل باختر و قنات‌ها و آب‌انبارهای بسیار، به‌عنوان محله‌ای‌آباد و پربرکت در میان اهالی پایتخت معروف بوده است. در بیشتر محله‌های قدیمی نارمک از جمله لشکر، مدائن و نظام‌آباد تعدادی قنات وجود داشت. یکی از کوچه‌هایی که از آن به‌عنوان کوچه قنات یاد می‌شود، در چند قدمی چهارراه تلفنخانه قرار دارد.

«عادل خداپناه» کاسب قدیمی محله که مغازه کیف‌فروشی در چند قدمی چهارراه تلفنخانه دارد، اطلاعات زیادی از گذشته محله دارد. درست در همسایگی مغازه او کوچه‌ای قرار دارد که حدود ۵۰ سال پیش در انتهای آن آب‌انبار و قناتی وجود داشته که اهالی آب مصرفی خود را از آنجا تأمین می‌کردند. او می‌گوید: «همین کوچه‌ای که در همسایگی مغازه‌ام قرار دارد از قدیمی‌ترین کوچه‌های محله مدائن است. روزگاری همه اهالی آب شرب خود را از قناتی که در انتهای این کوچه قرار داشت تأمین می‌کردند. به همین دلیل، به آن کوچه قنات می‌گفتند اما بعدها جای آن قنات، ساخت‌وساز صورت گرفت. اهالی قدیمی همچنان این کوچه را با عنوان قنات می‌شناسند.»

مسجدی با حال و هوای خاص

یکی از بناهای مهم چهارراه تلفنخانه، مسجد بقیه‌الله نارمک است که توسط چند متولی ایجاد شده است. این مسجد در قلب محله مدائن واقع شده و حال و هوای معنوی خاصی دارد؛ با گلدسته‌های سر به فلک کشیده که همچون نگینی در قلب محله مدائن می‌درخشد. اهالی ارادت خاصی به این مسجد دارند و چراغ آن را همچنان روشن نگه داشته‌اند. «محمدباقر عبدالرحیمی» یکی از اهالی محله مدائن در خصوص ایجاد مسجد بقیه‌الله می‌گوید: «مسجد بقیه‌الله حدود سال ۱۳۵۰ توسط دو متولی ساخته شد. نام آن دو متولی «سروش» و«قاسمی» بود. در واقع زمین این مسجد توسط آقای قاسمی وقف شد و توسط سروش ساخته شد. در همسایگی مسجد هم ملکی وجود داشت که توسط این دو متولی خریداری و به مسجد اضافه شد. این مسجد، بعد از مساجد جامع سمنگان و مسجد النبی(ص) از مساجد شناخته شده منطقه ۸ است و مراسم مختلف مذهبی و اعیاد در این مسجد تا پیش از همه‌گیری کرونا برگزار می‌شد.»

محمدباقر عبدالرحیمی
اهالی محله مدائن

۳۵۶ مترمربع، مساحت رزکاری در بوستان محله زرکش را تشکیل می‌دهد

۹۰ متر ارتفاع آبنمای این بوستان است.

۶ چشمه سرویس بهداشتی در این بوستان ساخته شده است

بوستان «ترنج زندگی» چهره محله زرکش را متحول کرده است

به سبک باغ‌های ایرانی

سارا جعفرزاده

ایجاد بوستان ترنج در محله زرکش، تحولی در این بخش از منطقه ۸ ایجاد کرده و اهالی از وضعیت تازه راضی هستند و به قول خودشان کیفیت زندگی در محله زرکش بعد از ایجاد این بوستان ارتقا یافته است. این بوستان در گذشته باغ بسیار بزرگی بوده که اهالی آن را به نام صاحب باغ یعنی «حاج سازور» می‌شناختند و در واقع این باغ شخصی بود. در این میان، اهالی با مشکل کمبود بوستان در محله زرکش و وجود فضای بی‌دفاع شهری در محوطه باغ مواجه بودند. در نهایت شهرداری منطقه ۸ با هدف افزایش سرانه فضای سبز و تأمین اوقات فراغت شهروندان تصمیم به تملک این باغ و تبدیل آن به بوستان گرفت. این رویکرد با استقبال اهالی روبه‌رو شد به‌طوری که اکنون شهروندان از نقاط مختلف منطقه برای گذران اوقات فراغت به این بوستان می‌آیند. از ویژگی‌های این بوستان آن است که با نمادها، المان‌ها و معماری سنتی ایرانی ساخته شده است.

عکس‌ها: مهدی بابایی - محمد عبداللطیفی

یکی از مشکلات ساکنان منطقه ۸ از مدت‌ها قبل، کمبود فضای سبز بود که این موضوع به کمبود زمین و فضای خالی و از طرفی به عدم تمایل مالکان به واگذاری ملک‌شان به شهرداری بر می‌گشت. از همین رو، شهرداری منطقه بعد از رایزنی‌های متعدد در حالی باغ سازور در محله زرکش را تملک کرد که در این محله هیچ بوستانی وجود نداشت. «مهری بابایی» یکی از اهالی محله زرکش در این‌باره می‌گوید: «در محله ما هیچ بوستان یا فضای سبزی که به‌عنوان پاتوقی برای اهالی باشد، وجود نداشت. خوشبختانه شهرداری بعد از سال‌ها باغ قدیمی محله را تملک کرد و حالا بوستان ترنج زندگی ساخته شده است. از مسئولان تقاضا دارم حالا که بوستان ترنج زندگی با این امکانات بسیار خوب در محله زرکش ایجاد شده، برای نگهداشت آن تلاش و به آن رسیدگی کنند. قطعاً برخی امکانات این بوستان در طول زمان مستهلک و فرسوده می‌شود که نیاز به رسیدگی و توجه بیشتر مسئولان دارد.»

طراحی بوستان به سبک باغ‌های ایرانی

نکته قابل توجه در ساخت بوستان ترنج زندگی، طراحی آن به سبک باغ‌های ایرانی است. «فرشته حسنی» یکی از بانوان سالمند محله که می‌گوید بیشتر اوقات خود را در این بوستان می‌گذراند معتقد است، طراحی این بوستان با سایر بوستان‌ها متفاوت است. او در این‌باره می‌گوید: «طراحی بیشتر بوستان‌ها در شهر تهران یکنواخت است اما خوشبختانه بوستان ترنج زندگی یادآور طراحی و معماری سنتی ایرانی است. استفاده از آجرهای خشتی در دیوارها، طراحی‌های ترنج‌های ایرانی، جانمایی آبنمای سنتی فیروزه‌ای، جانمایی حوض یکسره به سبک باغ فین کاشان همه و همه باعث شده به زیبایی این بوستان افزوده شود و شهروندان از این امکانات استقبال کنند.» او به مشکل شلوغی بوستان در روزهای پایانی هفته هم اشاره می‌کند و می‌افزاید: «با توجه به اینکه در سایر محله‌ها از جمله محله لشکر و تسلیحات چنین بوستانی وجود ندارد، در روزهای پایانی هفته بیشتر اهالی محله‌های دیگر هم به بوستان ترنج زندگی می‌آیند که باعث ازدحام و شلوغی در شرایط کرونا می‌شود. امیدوارم شهرداری چنین امکاناتی را در سایر محله‌ها هم ارائه دهد تا همگان از چنین امکاناتی بهره‌مند شوند.»

۳ هزارمترمربع بوستان ترنج زندگی مساحت دارد

۱۳۶۵ مترمربع درختچه‌کاری در بوستان ترنج زندگی صورت گرفته است

۷۰ درصد بوستان ترنج زندگی را فضای سبز تشکیل می‌دهد

۵۹۱ مترمربع گل‌های دائمی در بوستان ترنج زندگی کاشته شده است

شب‌ها مانند روز روشن است

اهالی محل زرکش از اینکه روشنایی بوستان ترنج زندگی در شب هم تأمین است احساس امنیت دارند. «رامین نصرتی» یکی از اهالی محله در این‌باره می‌گوید: «خوشبختانه مسئولان روشنایی بوستان در شب را هم تأمین کرده‌اند. برخی از بوستان‌ها در منطقه روشنایی مناسبی ندارند. در واقع تاریکی در این بوستان‌ها باعث به وجود آمدن فضای بی‌دفاع و دنج شده و همین موضوع باعث می‌شود افراد معتاد و کارتن‌خواب به راحتی در این فضاهای تاریک بوستان‌ها به استعمال موادمخدر بپردازند. اما خوشبختانه بوستان ترنج زندگی در طول شب هم مانند روز روشن است.» او به کمبود مبلمان شهری در برخی نقاط بوستان ترنج زندگی اشاره می‌کند و می‌افزاید: «تنها مشکلی که بوستان ترنج زندگی دارد، کمبود صندلی و مبلمان شهری در برخی نقاط است. به گونه‌ای که در برخی نقاط تعداد زیادی صندلی جانمایی شده اما در برخی نقاط دیگر صندلی جانمایی نشده اگر توازنی در این زمینه برقرار شود همه شهروندان جایی برای استراحت در بوستان خواهند داشت.»

۷۰درصد بوستان فضای سبز است

حدود ۷۰درصد از فضای بوستان ترنج زندگی را فضای سبز تشکیل می‌دهد. این بوستان ۳ هزارمترمربع مساحت دارد و وجودگونه‌های مختلف گیاهی از جمله ۱۳۶۵مترمربع درختچه کاری، ۳۵۶مترمربع رزکاری، ۵۹۱مترمربع گل‌های دائمی، کاشت مرجان، زیتون تلخ، سرو سبز خزنده، یاس هلندی پایه‌دار، نسترن و پاپیتال جلوه زیبایی به این بوستان بخشیده است در این بوستان علاوه بر محوطه سازی، آبنمای ۹۰ متری، زمین بازی برای کودکان، زمین ورزش برای بزرگسالان، ۶ چشمه سرویس بهداشتی و آلاچیق برای پاتوق‌های محلی در نظر گرفته شده است. این بوستان برای تردد افراد توانیاب، معلول و نابینا هم مناسب است ومجهز به مسیر ویژه برای نابینایان و سرویس‌های بهداشتی برای معلولان است. این بوستان در محله زرکش، نرسیده به خیابان بخت آزاد قرار گرفته است و خوشبختانه شهروندان از نقاط مختلف منطقه ۸ به راحتی می‌توانند به این بوستان دسترسی داشته باشند

حمام قدیمی مرمر به بوستان تبدیل می‌شود

حمام قدیمی محله وحیدیه به فضای سبز تبدیل می‌شود. «ناصر رضاپور» معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهردار منطقه ۸ در این‌باره می‌گوید: «حمام مرمر یکی از حمام‌های قدیمی در محله وحیدیه است که به دلیل متروکه بودن بلااستفاده مانده و مشکلاتی را برای شهروندان ایجاد کرده است. شهرداری منطقه چند سال پیگیر تملک آن بود. در نهایت این ملک با تلاش‌های شهرداری تملک شد و در حال حاضر کارهای اجرایی آن به‌زودی آغاز می‌شود.» رضاپور ادامه داد: «ما در این منطقه در مسیر افزایش سرانه فضای سبز قدم برمی‌داریم و با توجه به اینکه در محله‌های غربی منطقه با کمبود فضای سبز مواجه هستیم، هدف اصلی ما این است که سرسبزی غرب منطقه را افزایش دهیم و تخریب حمام مرمر هم در جهت ایجاد بوستان صورت گرفت. وسعت این حمام ۱۵۰۰مترمربع است و در خیابان دماوند، خیابان بخت آزاد واقع شده بود که در آینده شاهد ساخت بوستان در این مکان خواهیم بود.» طرح شناسایی نقاط بی‌دفاع شهری به تازگی توسط معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۸ آغاز شده و در این راستا، تأمین امنیت بوستان‌ها هم در دستور کار این معاونت قرار گرفته است. «محمد بنی حسن» معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۸ در این‌باره می‌گوید: «بخشی از نقاط بی‌دفاع فعلی که در منطقه وجود دارد مربوط به فضاهای تاریک بوستان‌ها است که باعث ایجاد وقوع جرم می‌شود به همین دلیل کارشناسان نقاط بی‌دفاع از جمله بوستان‌ها را شناسایی می‌کنند و اقداماتی از جمله تأمین روشنایی و نصب دوربین‌های مداربسته در بوستان‌های نامن صورت می‌گیرد. یکی از بوستان‌هایی که مجهز به دوربین مداربسته شده، بوستان یاسمن است که اکنون امنیت در این بوستان برقرار شده است و شهروندان به راحتی در این بوستان تردد می‌کنند.»

شمال شرق تهران
با حذف فضاهای بی‌دفاع شهری ایمن‌تر می‌شود

نقاط پرخطر زیر ذره‌بین مدیران شهری

پریسا نوری

ساختمان میدان صدم ایمن می‌شود

در ضلع شمالی میدان ۱۰۰ محله نارمک یک ساختمان بزرگ وجود دارد که سال‌هاست مخروبه و متروکه شده است. این ساختمان با شیشه‌های شکسته و دیوارها و پنجره‌های سیاه علاوه بر اینکه به زیبایی فضای میدان آسیب می‌زند، پاتوق معتادان و کارتن‌خواب‌ها شده و جزو فضاهای بی‌دفاع محله نارمک است. مدیر اداره بانوان درباره ایمنی این فضا می‌گوید: »سال‌هاست که معتادان با شکستن در و پنجره این ساختمان آن را به پاتوق خود تبدیل کرده‌اند از این‌رو قرار بود جلو این ساختمان را نرده فلزی بزنیم تا مانع ورود آنها شویم؛ اما نگران بودیم که مالک ساختمان به دلیل تعرض به ملک از ما شکایت کند. از این‌رو مکاتبات اداری را با وزارت مسکن که مالک ساختمان است انجام دادیم و منتظریم نسبت به اصلاح آن اقدام کنند در غیراین صورت با این موضوع برخورد قضایی می‌کنیم.»

بی‌تردید بسیاری از جرائم و تخلفات در فضاهای بی‌دفاع شهری و به دور از نظارت اجتماعی رخ می‌دهد؛ از این‌رو سال گذشته حذف این فضاها در دستور کار مدیریت شهری تهران قرار گرفت و بنا شد مناطق ۲۲گانه این نقاط را شناسایی و رفع کنند. بر اساس اطلاعات جمع‌آوری‌شده از مناطق تهران، حدود ۲هزار نقطه بی‌دفاع شهری در پایتخت شناسایی شد. این میان سهم تکه چهارم پایتخت از فضاهای بی‌دفاع شهری ۱۵۶ نقطه بود که قرار شد به‌ترتیب اولویت و با محوریت اداره بانوان منطقه رفع شوند. به بهانه بازدید رئیس اداره بانوان شهرداری تهران از نقاط بی‌دفاع شمال شرق تهران با «سمیه رفیعی» رئیس اداره بانوان منطقه همراه شدیم و فعالیت‌های انجام شده در راستای ایمن‌سازی معابر شمال شرق پایتخت برای تردد شهروندان به‌ویژه بانوان جویا شدیم.

وجود ۱۷ نقطه بی‌دفاع در هر ناحیه

در یک سال گذشته اداره امور بانوان فعالیت‌های گسترده‌ای از مطالعه و تحقیق میدانی تا شناسایی و حذف نقاط بی‌دفاع در شمال شرق پایتخت انجام داده است. رئیس این اداره می‌گوید: «مدیریت شهری از شهریور پارسال به مناطق ابلاغ کرد که فضاهای بی‌دفاع شهری و نقاط ناامن برای تردد شهروندان به‌ویژه بانوان را شناسایی کنید. ما هم طی فراخوانی از شهرداران نواحی، شورایاران، مدیران محله، بانوان فعال اجتماعی، مدیران مدارس و... خواستیم که نقاط آسیب‌پذیر و بی‌دفاع منطقه را اعلام کنند. بعد از مدتی ۱۵۶ نقطه پرخطر پیدا کردیم که تردد در آنها به‌ویژه برای بانوان سخت بود و حس ناامنی را به رهگذران القا می‌کرد؛ یعنی تقریباً هر ناحیه ۱۷ مورد. اما چون بودجه رفع همه این موارد را نداشتیم آنها را اولویت‌بندی کردیم و طبق آن ۱۵ نقطه پرخطر را ایمن کردیم.»

نواحی ۶ و ۷ بی‌دفاع‌ترین نقاط

به گفته مدیر اداره امور بانوان طی یک سال گذشته ۱۵۶ نقطه بی‌دفاع در معابر شمال شرق تهران شناسایی شده اما سهم همه نواحی در توزیع این نقاط یکسان نیست و نواحی ۶ و ۷ بیشترین نقاط بی‌دفاع را به خود اختصاص داده‌اند. رفیعی در این‌باره می‌گوید: «از آنجایی که نواحی ۶ و ۷ بیش از سایر نواحی فضاهای متروک شهری و بکر دارند و فرهنگ غالب این نواحی آسیب‌پذیرتر است؛ در نتیجه دور از انتظار نبود که بیشترین نقاط بی‌دفاع شناسایی شده در این دو ناحیه باشد.» با شناسایی نقاط بی‌دفاع، بلافاصله ایمن‌سازی این نقاط با نظارت امور بانوان و همکاری معاونت‌های فنی، خدمات شهری و ترافیک و همچنین شهرداران نواحی در دستور کار مدیریت شهری قرار گرفت. مدیر امور بانوان در این‌باره می‌گوید: «طی چند ماه اخیر با انجام اقدامات عمرانی از جمله اصلاح تبلیغات محیطی، افزایش روشنایی، هرس هدفمند درختان و بوته‌ها، رنگ‌آمیزی و بهسازی جداره و نمای ساختمان‌های قدیمی ۱۵ مورد از نقاط بی‌دفاع ایمن شدند و اصلاح باقی موارد در دستور کار قرار دارد.»

ایمنی بوستان‌های گلشن، رضایی و شیوا

بوستان‌های گلشن، رضایی و شیوا در ناحیه ۶ به دلیل شرایط نامساعد و تقاضای شهروندان در اولویت بهسازی قرار گرفته و جزو نخستین نقاطی بودند که ایمن شده‌اند. مدیر اداره بانوان در این‌باره می‌گوید: «این سه بوستان در محله‌های گلشن، جوادیه و تهرانپارس شرقی مشکلات متعددی داشتند از جمله کافی نبودن روشنایی، وجود زوایه فیزیکی که پناهگاه معتادان بود، نابسامانی فضای سبز و نبود مبلمان شهری مناسب که این فضاها را به مامنی برای معتادان و کارتن‌خواب‌ها تبدیل کرده بود از این‌رو در اولویت قرار گرفتند و با انجام اصلاحاتی از جمله نصب چندین برج نوری و تأمین روشنایی کافی، حذف زوایه فیزیکی، ایجاد مبلمان و فضای سبز مناسب این بوستان‌ها به پاتوق امنی برای خانواده‌ها تبدیل شدند.» رفیعی می‌افزاید: «تأمین امنیت بوستان گلشن به دلیل همجواری به بازارچه گلشن اهمیت زیادی دارد. از این‌رو برای این بوستان برنامه‌های دیگری در دست اجرا داریم.» او ادامه می‌دهد: «قرار است در این بوستان مقبره الشهدای گمنام ایجاد کنیم و با راه‌اندازی یک غرفه فرهنگی در کنار مقبره الشهدا این محدوده به‌صورت هیئت امنایی اداره می‌شود و معضلات فرهنگی آن رفع می‌شود.»

سمیه رفیعی
رئیس اداره بانوان منطقه

رفع خطر از نقاط بی‌دفاع بزرگراه امام علی(ع)

به گفته کارشناسان شهری طی سال‌های گذشته فرسودگی و تخریب مناطق قدیمی و گسترش فیزیکی شهر از دلایل ایجاد فضاهای ناکارآمد، بی‌هویت و ناآشنای زیادی در شهر شده است. مصداق این نظریه در شمال شرق تهران، عبور بزرگراه امام علی(ع) از دل محله‌های مسکونی مجیدیه، مبارک‌آباد و کوهک است که فضاهای بی‌دفاع شهری در محدوده این محله‌ها به وجود آورده است. مدیر امور بانوان منطقه ۴ در این‌باره می‌گوید: »بزرگراه امام علی(ع) از ناحیه ۲ و ۳ منطقه ما عبور کرده و دقیقاً در این دو ناحیه نقاط پرخطر و غیرایمنی را به وجود آورده است.» او در توضیح بیشتر می‌افزاید: «در محله کوهک کنار گذر بزرگراه امام علی(ع) از خیابان فرجام تا بازار تره‌بار کوهک به دلیل قرار گرفتن در حاشیه بزرگراه تاریک و همچنین در محله‌های مجیدیه و مبارک‌آباد ایستگاه اتوبوس وسط بزرگراه امام علی(ع) به دلیل همجواری با فضای سبز و شمشادهای وسط بزرگراه ناایمن بود. یعنی معتادان و کارتن‌خواب‌ها در این شمشادها موادمخدر مصرف می‌کردند.» این مدیر می‌افزاید: «با کوتاه نگه داشتن شمشادها و نصب چند برج نوری روشنایی معبر تأمین شد. همچنین طی جلساتی که از مأموران خدمات شهری و کلانتری مجیدیه و پاسداران درخواست کردیم گشتزنی‌های شبانه را بیشتر کنند تا این محیط برای حضور معتادان ناامن شود.»

افزایش روشنایی کندروی بزرگراه زین‌الدین

معابر حاشیه و کندروی بزرگراه شهید زین‌الدین در ناحیه ۹ هم از جمله معابر پرخطر و بی‌دفاع شمال شرق تهران محسوب شده که برخی از آنها در هفته‌های اخیر و با اصلاحات انجام شده ایمن شده‌اند. مدیر امور بانوان شهرداری منطقه در این‌باره می‌گوید: »مسیر غرب به شرق کندروی بزرگراه زین‌الدین حدفاصل خیابان استخر تا خیابان دانشگاه هم جزو معابر غیرایمن و تاریکی بود و ایمن‌سازی آن از مدت‌ها پیش به درخواست شورایاران و اهالی محله در اولویت قرار گرفت.» رفیعی از اقدامات انجام شده برای بهسازی این معبر می‌گوید: »طبیعی است که هر جا نور کم باشد تخلف زیاد است برای همین در نخستین اقدام ۸ برج نوری برای تأمین روشنایی این محدوده نصب شد. همچنین فضای سبز آن اصلاح و مبلمان شهری مناسب در آن محدوده ایجاد شد.» به گفته مدیر امور بانوان در حال حاضر ایمنی این معبر تأمین شده و بنا به پیام‌های سامانه ۱۳۷، مورد رضایت شهروندان قرار رفته است.»

فضاهای بی‌دفاع منطقه۴ به روایت اعداد

۱۵۶ فضای بی‌دفاع در نواحی ۹گانه منطقه ۴ شناسایی شده است

۱۱ نقطه بی‌دفاع تا اواسط پاییز ایمن می‌شوند

۱۵ مورد از نقاط بی‌دفاع، با انجام اقدامات عمرانی ایمن شده‌اند

ایمن‌سازی پارکینگ بوستان بانوان

فضای جلو پارکینگ بوستان مرضیه حدیدچی (بانوان) در خیابان کوهستان ناحیه ۹ هم از جمله فضاهای بی‌دفاع شهری است که اصلاح و ایمن‌سازی آن تا حدودی انجام شده است. مدیرامور بانوان در توضیح بیشتر می‌گوید: «پارکینگ جلو بوستان بانوان جای دنجی بود که محل تجمع اراذل و اوباش شده بود که پیاده یا با خودرو دور دور می‌کردند و بانوان برای ورود و خروج از بوستان معذب بودند و احساس خطر می‌کردند. نخستین کاری که برای ایمنی آنجا کردیم این بود که از کلانتری خواستیم گشتزنی در آن ناحیه را بیشتر کند. سپس یک اتاقک نگهبانی در ورودی اول پارکینگ دایر کردیم تا یک نگهبان به‌صورت شبانه‌روز در آنجا باشد. همچنین قرار است یک راهبند الکترونیک در این محدوده جانمایی شود.» رفیعی ادامه می‌دهد: «یکی دیگر از مشکلات این محدوده نبود ایستگاه تاکسی و اتوبوس است و دسترسی‌اش برای بانوانی که خودرو شخصی ندارند سخت است از این‌رو قراراست یک ایستگاه و یک خط اتوبوس برای تردد بانوان تعبیه کنیم.»

ایمنی ۱۱ نقطه بی‌دفاع، به زودی

با وجود رفع ۱۵ نقطه بی‌دفاع در منطقه ۴ اما هنوز نقاط بی‌دفاع و آسیب‌پذیر بسیاری در این محدوده وجود دارد که ایمنی و رفع خطر آنها به‌ترتیب اولویت، در دستور کار اداره امور بانون است. به گفته مدیر این اداره بودجه ایمن‌سازی ۱۱ نقطه بی‌دفاع تأمین شده و از هفته آینده فعالیت‌های اجرایی آن آغاز و حداکثر تا اواسط پاییز تکمیل می‌شود.

ساخت پاتوق فرهنگی در لویزان

ایجاد پاتوق فرهنگی در محله لویزان در حد فاصل خیابان شیرازی و شیدایی از جمله فعالیت‌های عمرانی-فرهنگی برای ایمن‌سازی این محدوده است که به‌زودی آغاز می‌شود. رفیعی در این‌باره می‌گوید: «در محله لویزان حدفاصل شیرازی و شیدایی یک زمین خاکی وجود دارد که فضای سبز مناسبی ندارد و تاریک است و گاهی محل انباشت زباله و پاتوق معتادان می‌شود. قرار است در این زمین چمن و فضای سبز مناسب ایجاد کنیم و با نصب چند مبلمان و تأمین روشنایی آن را به یک پاتوق فرهنگی برای اهالی تبدیل کنیم.»

بهسازی پیاده‌راه در پاسداران

محله پاسداران در ناحیه ۳ جزو بی‌بهره‌ترین محله در فضاهای بی‌دفاع است. علت این موضوع تراکم ساختمانی در این محله و نبود زمین‌های بایر و بی‌استفاده است. تنها نقطه بی‌دفاع این محله معبر حد فاصل بوستان دوم تا هفتم در خیابان گلستان پنجم است که قرار است در پاییز بهسازی شود. رفیعی در این‌باره می‌گوید: »در این معبر که خاکی است و روشنایی مناسبی ندارد، بانوان ورزش و پیاده‌روی می‌کنند قراراست با اجرای سنگفرش مناسب و ایجاد جاده تندرستی و نصب برج نوری و همچنین بهسازی فضای سبز محدوده اطراف این بخش از محله پاسداران برای پیاده‌روی شهروندان مناسب‌سازی شود.»

مژگان مهرابی

قهرمانی که بارها روی سکوی افتخار ایستاده و برای کشورش مدال‌آوری کرده، حالا بیشتر وقت خود را به تربیت شاگردانی می‌پردازد که برخی از آنها از همین حالا برای کشور افتخارآفرینی می‌کنند. اطرافیانش می‌گویند در بین رزمی کارها به جوانمردی و عطوفت شهره و از نظر ورزشی سرآمد همه تکواندو کارهاست. «پرویز زمانی» نیاز به معرفی بیشتری ندارد. کارنامه درخشان ورزشی‌اش موید این ادعا است. این قهرمان جهانی تکواندو بیشتر از آنکه به فکر کسب مقام و مشهور شدن باشد، در پی آموزش به کودکان و نوجوانان ورزش‌دوست است. برای همین بیشتر وقت خود را برای این کار می‌گذارد. به گفته خودش از ۴۵ سال پیش که مربی شده تاکنون، بیش از ۲۵۰ تکواندو کار را تربیت کرده که البته بیشترشان یا قهرمان کشوری‌اند یا جهانی. برای او رعایت اصول اخلاقی ومنش مردانگی در اولویت قرار دارد و برای همین نه تنها سعی کرده شاگردانش را با همین خلق و خو پرورش دهد، بلکه با دوستان و آشنایان و همسایه‌ها هم به این نحو رفتار می‌کند. به گفته اهالی، او همه توان خود را برای آرامش همسایه‌ها به کار گرفته است و حتی برای حفظ سلامت آنها، در شرایط بحرانی کرونا که امکان رفتن به اماکن ورزشی نیست، حرکات نرمشی را در پارکینگ خانه انجام می‌دهد. زمانی خصلت‌های جالب دیگری هم دارد که برای دانستن آنها با او گفت‌وگو کرده‌ایم.

قهرمان جهانی تکواندو که بیش از ۲۵۰ رزمی کار زبده تربیت کرده، از زندگی و اصول کارش می‌گوید

درس اول؛ آیین جوانمردی

انتهای بوستان بسیج، درست روبه‌روی باشگاه تکاور مشغول انجام حرکات کششی است. با اینکه پا به دوره سالمندی گذاشته اما قبراق و سرحال به نظر می‌رسد. شادابی‌اش را از ورزش کردن می‌داند. خوش برخورد و خودمانی است. در رفتارش مهربانی پدرانه را می‌توان احساس کرد. همراه او چند کودک با لباس رزمی دیده می‌شود. از قرار معلوم برای اینکه از کلاس ورزش عقب نمانند بیرون از فضای باشگاه به آنها آموزش می‌دهد. می‌گوید: «متأسفانه شرایط کرونا به گونه‌ای شده که تا می‌خواهیم رونق بگیریم باید کلاس را تعطیل کنیم. خانواده این بچه‌ها هزینه کرده‌اند و نباید زحمتشان هدر رود. علاوه بر آن بچه‌ها با این وضعیت بی‌انگیزه می‌شوند. برای همین در پارک تمرین می‌کنیم. البته با رعایت نکات بهداشتی.» او کمی استراحت به بچه‌ها می‌دهد و خودش در گوشه‌ای از پارک به گفت‌وگو می‌نشیند. از خودش می‌گوید که علاقه زیادی به ورزش داشته اما موانع زیادی بر سر راهش بوده است. زمانی تعریف می‌کند: «از همان دوران کودکی پی ورزش بودم. فوتبال را دوست داشتم و بازی هم می‌کردم البته نه به‌طور حرفه‌ای. تا اینکه پا به دوره نوجوانی گذاشتم. آن زمان فیلم‌های رزمی زیاد در سینما پخش می‌شد. از حرکات و ژست‌های رزمی کارها خوشم می‌آمد. برای همین در کلاس تکواندو ثبت‌نام کردم. آن زمان کاشان زندگی می‌کردیم. پدرم به این کار راغب نبود و اما حرفی هم نمی‌زد. او بیشتر به درس خواندن ما تأکید داشت و خلاصه مشوقم نبود.»

اهدای مدال طلا به آستان مقدس امامزاده سلطانعلی (ع)

پرویز زمانی با حضور در کلاس‌های تکواندو، توانست در مدت زمان کوتاهی خود را نشان دهد. عملکرد خوب او و همچنین ذوقش برای یادگیری باعث شد، مسیر موفقیت را زودتر از انتظار مربی طی کند. تا جایی که در سال ۵۷ توانست خود به‌عنوان مربی مشغول فعالیت شود. باقی ماجرا را از زبان خودش می‌شنویم. «سال ۶۰ از کاشان به تهران آمدم و برای ادامه ورزش تکواندو به باشگاه جوان در میدان شهدا رفتم. چندین بار در مسابقات کشوری هم شرکت کردم و مدال هم آوردم. کم‌کم زمام کار را به دست گرفته و دوباره مربیگری را تجربه کردم. البته بیشتر از کسب مقام به آموزش فکر می‌کردم. این کار حس خوبی به من می‌داد. موفق هم شدم.» به گفته زمانی بسیاری از قهرمان‌های کشوری، آسیایی و جهانی شاگردان او هستند. مصداق بارزش «بهزاد خدادادی» است که بارها در مسابقات توانسته مقام قهرمانی را از آن خود کند. می‌گوید: «سال ۹۵ در مسابقه پیشکسوتان کره‌جنوبی شرکت کردم و یک مدال طلا و یک مدال نقره به دست آوردم. مدال را هم به آستان مقدس امامزاده سلطانعلی ابن باقر(ع) مشهد اردهال اهدا کردم. ارادت زیادی به ایشان دارم و از خادمان این آستان هستم.»

> سال ۹۵ در مسابقه پیشکسوتان کره‌جنوبی شرکت کردم و یک مدال طلا و یک مدال نقره به دست آوردم. مدال را هم به آستان مقدس امامزاده سلطانعلی اهدا کردم

خانواده تکواندو کار

مربی رزمی کار، ۲ پسر و یک دختر دارد. محمد و زهرا قهرمان‌های کشوری تکواندو هستند و همسرش هم کمربند قرمز دارد. او می‌گوید: «محمد همیشه همراه من به باشگاه می‌آمد و به این ورزش علاقه‌مند شد. بعضی از پدر و مادرها تصور می‌کنند، ورزش‌های رزمی کودک را خشن و مهاجم بار می‌آورد در صورتی که تکواندو یا دیگر رشته‌های رزمی باعث صبور شدن آنها می‌شود. بچه‌ها با انجام حرکات رزمی قوی می‌شوند اما یاد می‌گیرند در اوج قدرت به راحتی از خطای دیگران بگذرند.» او در ادامه به نکته مهم دیگری اشاره می‌کند و آن حساسیت بیش از اندازه بعضی از خانواده‌ها برای حضور فرزندان خود در کلاس‌های ورزشی است. زمانی در این‌باره توضیح بیشتری می‌دهد: «البته والدین حق دارند که نگران سلامت بچه‌های خود باشند. حضور آنها در یک فضای کوچک در بسته خطرساز است اما بعضی از ورزش‌ها با فاصله زیاد انجام می‌شود. مثل رشته ورزشی پوسه که در واقع مبارزه فرضی است و افراد با فاصله ۲متر از هم قرار دارند. یا رشته هام دانگ که شکستن اجسام است و به تخلیه انرژی کودک یا نوجوان کمک می‌کند.» به باور این مربی، اگر انرژی نوجوان در راه درستی صرف نشود می‌تواند دردسرهای زیادی برای او درست کند که کمترین آن، ابتلا به افسردگی است. او پیشنهاد می‌دهد والدین با کارشناسان ورزشی مشورت کرده و زمینه تحرک فرزند خود را فراهم کنند.

ورزش در پارکینگ

به گفته زمانی، بحران کرونا ممکن است به این زودی‌ها تمام نشود بنابراین چه خوب که شهروندان برای فراغت خود برنامه‌ریزی مفیدی انجام دهند. او می‌گوید: «فقط کودک و نوجوان نیست که از کم تحرکی آسیب می‌بینند بلکه بزرگسالان هم دچار مشکل خواهند شد. به غیر از معضلات روحی، دیابت، افزایش فشارخون، چربی خون می‌تواند عوارضی است که در اثر کم تحرکی ایجاد می‌شود. بهترین کار انجام حرکات کششی است که کالری زیادی می‌سوزاند.» او برای اینکه همسایه‌هایش را تشویق به ورزش کند، در پارکینگ خانه حرکات نرمشی انجام می‌دهد و آنها را وادار به تحرک می‌کند.

من خوشبخت هستم

زمانی در کلاس‌هایش بیشتر از فنون رزمی به مرام اخلاقی اهمیت می‌دهد. رزمی‌کاران برتر کشور پای درس او مردانگی را یادگرفته‌اند و اینکه در زندگی تواضع و فروتنی را سرلوحه زندگی خود کنند. او می‌گوید: «توصیه جدی من به شاگردانم این است که تحصیل را در اولویت برنامه‌های خود بگذارند. چراکه این امر باعث پیشرفت‌شان می‌شود.» او در کنار آموزش در باشگاه تکاور برای کسب روزی با تاکسی‌های اینترنتی کار می‌کند. می‌گوید: «همین که نگاه خدا را در زندگی‌ام احساس می‌کنم خوشبخت هستم. بعضی از مردم با جاه‌طلبی و زیاده‌خواهی عرصه روزگار را بر خود تنگ می‌کنند و با داشتن وسایل آسایشی آرامش ندارند.»

«نرجس سلیمانی» عضو شورای اسلامی شهر تهران در بازدید از منطقه ۱۵ تأکید کرد

برنامه شهرداری احیای بافت فرسوده است

سارا جعفرزاده

اخیراً و همزمان با دور جدید فعالیت‌های شورای اسلامی شهر تهران، «نرجس سلیمانی» عضو شورای اسلامی شهر تهران از منطقه ۱۵ بازدید و مسائل و مشکلات این بخش از شهر را از نزدیک رصد و پیگیری کرد. در این بازدید که با همراهی مسئولان شهرداری منطقه انجام شد سلیمانی ضمن زیارت امامزاده سیده ملک خاتون(س) از محله‌های اتابک و مینابی هم بازدید کرد. در ادامه سلیمانی به مرکز کارآفرینی و اشتغالزایی رضویه و در پایان به مرکز واکسیناسیون خودرویی در بوستان آزادگان رفت. او در این بازدید به تسریع در احیای بافت فرسوده، ضرورت اشتغالزایی برای بانوان و شتاب در روند خدمت‌رسانی به جنوب شهر تهران تأکید کرد.

منطقه ۱۵ محله‌های زیادی با بافت فرسوده دارد و این درحالی است که بنا به گواهی ساکنان بافت‌های فرسوده، در سال‌های گذشته نوسازی این بافت‌ها تقریباً به کندی پیش رفته است. در حال حاضر محله‌های ناحیه یک و بخشی از ناحیه ۲ از جمله اتابک، مینابی و طیب بافت‌های فرسوده دارد. سلیمانی در این بازدید ضمن ادای احترام به شهدای گمنام آرمیده در محوطه امامزاده سیده ملک خاتون(س) به تسریع بر روند احیای بافت فرسوده شهر تهران تأکید کرد و گفت: احیای بافت فرسوده به‌ویژه در محله‌های قدیمی و اصیل جزو برنامه‌های این دوره شورای‌شهر است تا روح جدیدی به کالبد آن دمیده شود.» او با اشاره به اینکه روند خدمت‌رسانی در جنوب شهر شتاب بیشتری به خود می‌گیرد، ادامه داد: «فاصله شمال و جنوب تهران را با توجه بیشتر مدیریت شهری و حضور مؤثر کاهش خواهیم داد.»

نگاه ویژه به زنان سرپرست خانوار

یکی از نکاتی که در سال‌های اخیر مورد توجه مدیران شهری قرار گرفته است، بحث اشتغالزایی در حوزه بانوان است که با توجه به شرایط اقتصادی این امر بسیار ضروری به نظر می‌رسد. البته ناگفته نماند که با همت مدیریت شهری، معاونت اجتماعی و فرهنگی و کارآفرینان، تعدادی کارگاه اشتغالزایی در منطقه ۱۵ در سال‌های گذشته راه‌اندازی شده است و تعدادی از بانوان در این مراکز اشتغال دارند. عضو شورای‌شهر در بازدید از مرکز اشتغالزایی و کارآفرینی محله رضویه بر نگاه ویژه این دوره شورای‌شهر به زنان سرپرست خانوار و ایجاد اشتغال برای آنها تأکید کرد و افزود: «باتوجه به شرایط بد اقتصادی و نبود زیرساخت‌های مناسب برای اشتغال بانوان سرپرست خانوار، برنامه‌ای برای توسعه مراکز کارآفرینی و اشتغال زنان داریم تا به این گروه از جامعه توجه ویژه شود.» سلیمانی همچنین از گرمخانه خاوران با دعوت مردم و پیگیری شورایاری محله رضویه برای حل مشکل آنان بازدید کرد. مرکز خودرویی واکسیناسیون بوستان آزادگان آخرین بخش بازدید سلیمانی از منطقه ۱۵ بود که در آن عضو شورای‌شهر تهران از شهرداری منطقه و مرکز بهداشت جنوب تهران که در راه‌اندازی این مرکز تلاش کردند و نیز کارکنان زحمتکش آن قدردانی کرد.

تلفن دفاتر قبول آگهی

تلفن دفاتر قبول آگهی

دفتر مرکزی پذیرش ۸۸۳۱۱۹۱۹

شمال

آرژانتین	۸۸۷۵۳۴۰۱	پارک وی	۲۲۰۲۰۴۵۰	قلهک	۲۲۸۴۷۳۲۶
آفریقا	۲۲۰۳۴۴۴۱	پاسداران	۲۲۸۵۱۱۰۰	لویزان	۲۲۹۸۴۳۸۸
اقدسیه	۲۲۲۹۸۲۶۱	تجریش	۲۲۲۱۸۸۱۲	ملاصدرا	۸۸۰۳۲۷۷۱
اندرزگو	۲۲۲۰۹۵۷۱	دولت	۲۲۶۱۴۲۴۳	میرداماد	۲۶۴۰۴۲۲۹
پارک ملت	۲۲۰۴۷۹۳۱	شریعتی شمال	۲۲۸۵۲۶۰۰	ونک	۸۸۷۷۹۹۴۱

مرکز

امین حضور	۳۳۵۰۳۵۲۵	سهروردی	۸۸۷۴۳۹۹۰	فاطمی	۶۶۴۳۴۹۵۹
انقلاب	۶۶۴۹۷۲۸۰	سهروردی شمالی	۸۸۷۵۶۶۶۱	فردوسی (۱)	۶۶۷۱۱۷۱۷
بازار	۵۵۶۰۴۹۵۵	سید خندان	۲۲۸۴۸۱۹۱	فردوسی (۲)	۶۶۷۱۳۴۸۴
بهارستان	۳۳۱۱۶۶۵۶	شریعتی	۸۸۴۳۵۷۶۹	لاله زار نو	۶۶۷۰۱۴۱۵
جمهوری	۶۶۴۰۱۴۷۹	شهید بهشتی	۸۸۷۵۵۳۳۰	میدان سپاه	۷۷۵۲۶۰۴۴
حافظ	۶۶۷۰۱۸۱۷	شهید مطهری	۸۸۹۰۳۵۵۶	میدان ولیعصر	۸۸۹۶۳۳۸۵
سعدی	۳۳۹۳۷۳۹۹	طالقانی	۸۸۸۰۲۵۶۴	هفت تیر	۸۸۸۴۴۰۶۵
سمیه	۸۸۳۲۳۳۷۸			یوسف آباد	۸۸۰۶۳۷۵۴

حومه تهران

اسلامشهر	۵۶۱۴۹۴۰۰	شهر پرند	۵۶۷۹۱۴۷۳	کرج	۰۲۶۳۲۲۳۴۰۴۳
جاده‌خصوصی‌کرج	۴۴۱۹۵۰۰۰	شهر پردیس	۷۶۳۴۵۶۰۴	کلاشهر	۰۲۶۳۴۹۸۷۵۰۰
دماوند	۷۶۳۴۰۳۴۴	شهرقدس	۴۶۸۵۷۱۲۳	نوساتات	۲۶۵۵۱۴۹۰
رباط کریم	۵۶۴۳۸۴۴۴	شهریار	۶۵۲۶۶۳۷۶	ورامین	۳۶۲۷۸۵۴۵

تلفن پذیرش آگهی ۱۸۱۹ شبانه روزی

شرق

افسریه	۳۳۸۰۸۰۶۹
بلوار پروین	۷۷۲۹۸۴۵۱
پیروزی	۳۳۷۹۳۰۲۳
تهرانپارس	۷۷۸۸۸۷۷۷
تهران نو	۷۷۹۰۲۶۴۶
حکیمیه	۷۷۳۰۷۸۳۰
خاوران	۳۳۸۳۹۲۰۲
سه راه افسریه	۳۳۸۰۸۸۸۴
رسالت	۲۲۵۳۲۴۴۷
فرجام	۷۷۲۰۷۹۳۹
قنات کوثر	۷۷۳۷۱۷۰۰
مجیدیه	۲۲۵۰۱۸۷۹
میدان امام حسین	۷۷۵۰۰۵۸۳
نارمک	۷۷۹۴۴۴۴۷
نبرد	۳۳۶۹۶۰۶۰
نظام آباد	۷۷۸۴۴۰۱۴
نیروی هوایی	۷۷۹۸۰۹۷۰

جنوب

امیریه	۵۵۳۷۵۰۴۱
خراسان	۳۳۵۲۲۱۸۶
خزانه بخارایی	۵۵۰۵۵۰۱۰
دولت آباد	۳۳۷۶۷۵۱۶
سه راه آذری	۵۵۷۳۳۴۳۵
شوش	۵۵۰۵۰۴۲۴
شهرری	۵۵۹۵۱۲۶۹
عبدل آباد	۵۵۸۶۳۲۶۲
کارگر جنوبی	۵۵۲۵۱۰۲۴
مولوی	۵۵۸۱۷۴۰۸
مهرآباد	۶۶۲۸۷۶۱۹
نازی آباد	۵۵۰۷۹۴۰۰
وحدت اسلامی	۵۵۸۱۵۵۰۲
یافت آباد	۶۶۶۲۱۹۰۱
بهشت زهرا	۰۹۳۰۱۱۰۱۸۱۹

غرب

آزادی	۶۶۸۶۷۹۶۴
آیت ا... کاشانی	۴۴۰۷۴۰۳۳
بلوار فردوس	۴۴۰۵۱۳۱۷
پونک	۴۴۴۳۵۷۲۷
توحید	۶۶۹۴۰۵۳۸
تهرانسر	۴۴۵۶۱۳۳۳
دهکده المپیک	۴۴۱۴۶۶۳۳
جلال آل احمد	۸۸۲۶۵۵۵۳
جنت آباد	۴۴۴۷۲۷۱۲
ستارخان	۴۴۲۱۶۶۸۹
سعادت آباد	۸۸۶۹۶۰۱۰
شهران	۴۴۳۳۵۹۶۶
شهرک اکباتان	۴۴۶۶۵۹۴۹
شهرک غرب	۸۸۳۷۲۹۷۱
صادقیه	۴۴۰۷۹۰۰۵
فرحزاد	۲۲۰۶۱۸۷۷
فلکه اول شهران	۴۴۳۳۵۹۶۵
فلکه دوم صادقیه	۴۴۰۷۹۰۰۶
میدان المپیک	۴۴۱۴۶۶۳۰
نواب	۶۶۴۳۰۹۰۳
هاشمی	۶۶۳۷۹۱۵۱

دفاتر بازاریابی نیازمندیها

اشرفی اصفهانی	۴۴۰۰۶۵۶۹
اندیشه	۸۸۵۰۵۰۱۱
جهان آرا	۸۸۰۵۷۳۶۰
چهارراه قصر	۸۸۱۷۷۵۳۶
چهارراه ولیعصر	۶۶۴۰۰۸۸۳
سهروردی جنوبی	۸۸۹۳۳۷۰۰
کریمخان	۸۸۸۰۶۱۴۲
مرزداران	۴۴۲۷۶۰۹۱
معلم	۸۸۴۵۰۸۰۵

www.Rahnama.com

niazmandiha.official

محله
مناطق ۴ • ۸ • ۱۳ • ۱۴ • ۱۵
پهنه شرقی
شهر تهران

● **صاحب امتیاز:** مؤسسه همشهری
● **سردبیر:** مهدی علیپور
● **دبیر تحریریه:** علی‌الله سلیمی
● **تحریریه:** پروانه بهرام‌نژاد
پریسا نوری/ سارا جعفرزاده
مژگان مهرابی / فهیمه شیرازی
● **مدیر هنری:** کامران مهرزاده
● **صفحه‌آرایی:** محمدرضا محمدی‌تاش/ علی حسنی / میلاد رفاقتی
فائزه توکلی
● **حروفچینی و تصحیح:** منیژه خسروآبادی/ اعظم آجوربندیان

● **نشانی:** خیابان ولی‌عصر(عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک۱۴ ● **کد پستی:** ۱۹۶۶۶۵۳۳۸ ● **صندوق پستی:** ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● **تلفن:** ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● **دورنگار:** ۲۳۰۲۳۴۸۸

خبر کوتاه

«۴فصل ورزشی» میزبان شهروندان در بوستان‌ها

طرح «۴ فصل ورزشی» با هدف آموزش و نحوه صحیح استفاده از دستگاه‌های ورزشی در بوستان‌های منطقه۸ اجرا می‌شود. شهردار منطقه ۸ دراین‌باره گفت: «با توجه به لزوم تحرک و فعالیت بدنی برای حفظ سلامتی، تندرستی و همچنین ارتقای سطح کیفی زندگی و افزایش نشاط و شادابی در میان شهروندان طرح ۴ فصل ورزشی در بوستان‌های منطقه اجرا می‌شود.» «مسعود رنجبریان» ادامه داد: «با هدف اشاعه ورزش همگانی و با توجه به امکانات ورزشی عمومی بدون محدودیت و رایگان در بوستان‌ها طرح آموزش استفاده صحیح از دستگاه‌های پارکی توسط مربیان ایستگاه‌های تندرستی، با هدف تشویق ترغیب شهروندان برای بهره‌مندی تخصصی ورزشی در بوستان‌های محله‌ها اجرا می‌شود.» او افزود: «در حال حاضر دستگاه‌های ورزشی بسیاری در بوستان‌های مختلف منطقه جانمایی شده‌است که شهروندان می‌توانند به‌عنوان یک ظرفیت ورزشی رایگان از آن بهره‌مند شوند.»

خبر خطی

« **منطقه۴** جشنواره مجازی دانش‌آموز و ترافیک برای کودکان و نوجوانان در رده سنی ۷ تا ۱۸ سال برگزار می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند عکس و نقاشی با موضوع عابرپیاده، حمل‌ونقل عمومی و دوچرخه‌سواری بکشند و به نشانی traffic festival.ir ارسال کنند.

« **منطقه ۸** مراکز مهم منطقه ۸ از جمله ایستگاه مترو فدک به رمپ تردد مجهز شدند. با هدف تسهیل و تأمین رفاه در تردد شهروندان کم‌توان و افراد معلول این اقدام انجام شد.

« **منطقه۱۳** پروژه گازرسانی روستاهای همه سین و هاجرآباد در منطقه۱۳ به بهره‌برداری رسید. «عیسی فرهادی» فرماندار تهران ضمن تقدیر از شهردار منطقه۱۳ برای رسیدگی به امور و تسریع در گازرسانی به این روستاها گفت: «روستاهای «همه‌سین» و «هاجرآباد» از آخرین روستاهایی است که گازرسانی ۱۰۰درصد در آنها انجام شد و آماده انشعاب به مردم است.»

« **منطقه۱۴** «لیگ حافظه سالمندی» از سوی اداره سلامت شهرداری منطقه ۱۴ برگزار می‌شود. در این برنامه بازی‌های دیجیتال طراحی شده که علاوه بر سرگرم کردن سالمندان کمک مؤثری به پیشگیری از آلزایمر می‌کند. علاقه‌مندان برای شرکت در این برنامه می‌توانند با شماره ۹۶۰۴۰۹۰۰ تماس بگیرند.

« **منطقه ۱۵** بزرگراه بسیج در مسیر جنوب به شمال و شمال به جنوب به نیوجرسی مجهز شد. این طرح با هدف کاهش تصادفات و حفظ جان شهروندان توسط اداره حمل‌ونقل و ترافیک ناحیه ۵ منطقه۱۵ انجام شد.

هویت

مژگان مهرابی

فلکه چایچی، میدانگاه دورهمی اهالی

فلکه چایچی در بخش شرقی منطقه ۱۳ و در همسایگی مسیل جاجرود قرار دارد. این میدان چند سالی است به نام شهید رحیمی تغییر نام داده اما هنوز اهالی شرق تهران آن را به فلکه چایچی می‌شناسند. این میدانگاه بالغ بر ۶۰ـ ۷۰ سال قدمت دارد و از مکان‌های قدیمی این منطقه به شمار می‌آید. فلکه چایچی از شمال و جنوب به خیابان صائب راه دارد و شرق و غرب آن به خیابان سفید کوه منتهی می‌شود. تا چند سال پیش دور تا دور آن خانه‌های ویلایی بزرگ دیده می‌شد که حالا به جای آنها مجتمع‌های مسکونی بلندمرتبه جاخوش کرده است. در فاصله چند قدمی این میدان، خانه فرش و بوستان رهام واقع شده و همین باعث می‌شود روزانه شهروندان زیادی از دیگر محله‌ها برای بازدید از خانه فرش یا گشت‌وگذار در بوستان رهام به اینجا بیایند. اما شکل‌گیری فلکه چایچی داستان جالبی دارد. به گفته قدیمی‌های محله، در اواخر دوره قاجار و روی کارآمدن پهلوی، فردی به نام «مهندس چایچی» اراضی این قسمت از تهران را از وثوق‌الدوله نخست وزیر قاجاری خریداری کرده و با گسترش شهرنشینی مهندس چایچی تصمیم به فروش زمین‌ها گرفته و برای همین اراضی خود را به قطعات کوچک‌تر تقسیم کرده است. او برای پیشبرد کارش در خیابان ۳۰ متری نیروی هوایی دفترکاری دایر و زمین‌ها را آنجا واگذار می‌کرده‌است. مدتی بعد مالکان جدید دست به کار شده و با شروع به ساخت‌وساز تحولی در اراضی بایر و بدون استفاده ایجاد کرده‌اند. در زمان کمی فضای خشک و بیابانی آنجا به محله‌ای سرسبز و زیبا تبدیل شده و خانه‌های ویلایی یکی پس از دیگری ساخته و تحولی در این خطه ایجاد کرده‌است. در همین حین، مهندس چایچی برای زیباتر شدن نمای محله، میدانگاهی را ایجاد می‌کند و نام آن را چایچی می‌گذارد. فلکه چایچی تبدیل به پاتوق محلی می‌شود و اهالی عصرها برای تفریح و دورهمی گردهم می‌آمدند که البته هنوز هم این اتفاق کم و بیش صورت می‌گیرد.

کتاب هفته

کتاب پیشنهادی برای مطالعه در پایان هفته

فاخته‌های ناصره

کتاب پیشنهادی برای مطالعه در پایان این هفته، اثری تازه منتشره با عنوان «فاخته‌های ناصره» نوشته ناهید رحیمی است که موضوع آن به حوادثی در دوران خلافت عباسی می‌پردازد. این کتاب در قالب مجموعه داستان ارائه شده که در مجموع داستان‌ها به هم می‌پیوندند و ماجراهایی از دوران خلافت عباسی را روایت می‌کنند. این داستان‌ها روایاتی جداگانه اما در عین حال پیوسته از درون تاریخ و از زمان خلافت عباسیان هستند. روایاتی که به‌هم می‌پیوندند تا پاسخگوی چند سؤال اساسی نوجوان و جوان امروز درباره چگونگی زندگی و علت رفتارهای ائمه شیعه باشند. نویسنده این اثر، ناهید رحیمی از سال ۱۳۸۲ فعالیت خود در حوزه ادبیات را شروع کرده و در این سال رتبه ممتاز کشوری در مسابقه بزرگ تألیف کتاب نماز را به‌دست آورد و سپس از سال ۸۴ با نشریات سراسری کودک و نوجوان کشور همکاری دارد. وی همچنین رتبه برگزیده جشنواره داستان‌نویسی ملی خلیج‌فارس، رتبه دوم بخش داستان کوتاه جشنواره ملی سردار دل‌ها و رتبه برگزیده مرحله اول مسابقه داستان‌نویسی باغ ملی را در کارنامه خود دارد. در بخشی از کتاب«فاخته‌های ناصره» می‌خوانیم: «زندانبان سرش را هرلحظه به نرده‌ها نزدیک‌تر می‌کرد: «همیشه برایم عجیب بود که چرا چند تن از بزرگان علویان بغداد از طرفداران شما هستند نه از دشمنان شما! به نظر خودتان عجیب نیست؟ شما تا یک سال پیش در دستگاه حکومت عباسی که دشمن قسم‌خورده آل علی(ع) و شیعیان علی(ع) است کار می‌کردید و نفوذ داشتید، اما ریش‌سفیدان علویان شما را دوست دارند! و خدا می‌داند چند نفر دیگر هم غیر از آنها برای شما حرمت قائل‌اند! » پیرمرد دوباره به جوان نگاه کرد و این‌بار لبخند کمرنگی بر لب‌هایش نقش بست. پرسید: «نامت چیست پسرجان؟» جوان سرش را از بین نرده‌ها عقب برد. اخمی کرد و با جدیت جواب داد: «نامم... عبدالله...» پیرمرد نگاهش را از عبدالله گرفت. کاسه آب و ظرف نان را به کناری گذاشت و به دیوار سلول تاریک و سیاه‌رنگش تکیه داد: «تو جوان خوبی هستی. عاقبتت به خیر شود؛ اما کمی خامی که اینجا و این‌طور بی‌پروا حرف می‌زنی. مراقب خودت باش.»

الو محله

کارواش مزاحم

منطقه ۴ کارواشی در انتهای خیابان توحید محله مجیدآباد فعالیت می‌کند که متأسفانه لوله‌کشی فاضلاب ندارد و پساب آن به داخل پیاده‌رو سرریز می‌شود. این موضوع موجب آلودگی محله شده‌است.

علی موحد دانش_ساکن مجیدآباد

پاسخ مسئول **کارواش لوله‌کشی فاضلاب ندارد ولی دو چاه جذبی دارد که وقتی چاه‌ها پر می‌شود پساب به داخل پیاده‌رو می‌ریزد. اگر خیابان جوی داشت، آب چاه به داخل جدول هدایت می‌شد.**

پیمانکار کارواش

رسیدگی به آسفالت خیابان سمنگان

منطقه ۸ بخشی از آسفالت خیابان سمنگان به ترمیم و لکه‌گیری نیاز دارد. از مسئولان خواهشمندم در این زمینه اقدامات لازم را انجام دهند.

مونا صوفی_ساکن خیابان سمنگان

پاسخ مسئول **با هدف خدمت‌رسانی بهتر به شهروندان در اکثر خیابان‌های ناحیه ۲ از جمله خیابان سمنگان به تازگی لکه‌گیری آسفالت صورت گرفته است.**

محمد گلپیرا، معاون فنی و عمران شهردار منطقه ۸

نخاله‌های ساختمانی مزاحم

منطقه ۱۴ یکی از معضلات امروز معابر منتهی به خیابان ۱۷ شهریور، نخاله‌های ساختمانی است. این خیابان در محدوده بافت فرسوده، قرار دارد و وجود نخاله‌های ساختمانی در مسیر تردد شهروندان علاوه بر نازیبا کردن منظر شهری رفت‌وآمد اهالی را هم سخت می‌کند. خواهشمندیم رسیدگی کنید.

رامین میری ـ ساکن کوچه رحمتی

پاسخ مسئول **گروه میدانی معبربان و شهرسازی شهرداری ناحیه ۴ منطقه نخاله‌های ساختمانی کوچه رحمتی در خیابان ۱۷ شهریور را جمع‌آوری کرد. این موضوع مستمر رصد می‌شود.**

روابط‌عمومی شهرداری ناحیه ۴ منطقه ۱۴

ساماندهی ضایعات‌فروشان

منطقه ۱۵ همچنان تعدادی از ضایعات‌فروشان در محدوده ناحیه یک فعال هستندو از مسئولان تقاضا دارم به این مشکل رسیدگی کنند.

محمد بیگی_ساکن محله طیب

پاسخ مسئول **با وجود خلاهای قانونی در زمینه فعالیت ضایعات‌فروشان، شناسایی واحدهای متخلف ضایعاتی همچنان ادامه دارد و این واحدها پلمب می‌شوند.**

مهدی استرابی، شهردار ناحیه یک منطقه ۱۵